

KENNETH E. HAGIN

Hitünk tápláléka napi adagokban

Tél

KRISZTUS SZERETETE EGYHÁZ
Budapest, 2008

A fordítás alapjául szolgáló kiadás:
Kenneth E. HAGIN, *Faith Food Devotions*,
Faith Library Publications, 1998.

A FORDÍTÁS SORÁN FELHASZNÁLT BIBLIAKIADÁSOK

A Szentírás versei Károli Gáspár fordításának egyházunk által megújított kiadása szerint szerepelnek (2000¹, 2001², 2003³), ez a szerző által leggyakrabban idézett *King James Version* referencia-fordítása. Az igei hivatkozások rövidítéseit az egyházunk által kiadott Biblia rövidítésjegyzékének megfelelően közöljük. Saját fordításban hozzuk a *KJV*-t, amennyiben a szöveg ezt megkívánja, illetve abban az esetben, ha a szerző más, sajátos szövegezésű fordításokat idéz. Ezeket megkülönböztető jelzéssel láttuk el:

AMP *AMPLIFIED BIBLE, The Holy Bible (Amplified Version)*, Grand Rapids, Zondervan Publishing House, 1987 | **KJV** *KING JAMES VERSION, The Holy Bible (Translated out of the original languages and with the former translations diligently compared)*, London, 1611 — *Authorized Version* | **ASV** *AMERICAN STANDARD VERSION*

English edition © 1998 by RHEMA BIBLE CHURCH

Hungarian edition © 2008 by RHEMA BIBLE CHURCH

All Rights Reserved by AKA KENNETH HAGIN MINISTRIES INC.

Hungarian translation © 2003 by KRISZTUS SZERETETE EGYHÁZ

Minden jog fenntartva | MÁSODIK MAGYAR NYELVŰ, JAVÍTOTT KIADÁS

ISBN 978 963 7303 26 5

KENNETH E. HAGIN

Hitünk tápláléka napi adagokban

Tél

*Faith Food Devotions
for Winter*

HUNGARIAN EDITION

Előszó

F. F. Bosworth mondja: „A legtöbb keresztény háromszori meleg étellel táplálja a testét naponta, míg a szellemét heti egyszeri hideg élelemmel, és csodálkoznak, hogy a hitük olyan gyenge.”

Naponta kellene táplálni a hitünket! Ez mindennél fontosabb az Úrral való együttjárásunkban. Azért írtam ezeket a könnyen emészthető hit adagokat, hogy segítsenek a hited naponkénti gyarapításában.

Tanulmányozd, és hangosan mondd ki a minden egyes oldal alján található megvallásokat. Ezek Isten Igéjén alapulnak. Amikor hallod magad megvallani Isten Igéjét, a szellemedben rögzülnek az Ő igazságai. Az Ő Igéje a szellemedbe lejutva hatékonytá teszi az életedet.

Kenneth E. Hagin

DECEMBER 1

El Shaddai

Mikor Ábrám kilencvenkilenc esztendő volt, megjelent az Úr Ábrámnak, és monda néki: ÉN A MINDENHATÓ ISTEN VAGYOK, EL SHADDAI, járj énelőttem, és légy tökéletes.

— 1MÓZES 17,1.

A héber eredeti szerint ebben az ószövetségi versben Isten azt mondta: „Én El Shaddai vagyok.”

Isten hét szövetségi néven nyilatkoztatta ki magát Izraelnek, ezek egyike volt az El Shaddai — szószerinti jelentése: ‘az Isten, aki több, mint elegendő’ vagy ‘az, aki teljességgel elegendő’.

Növeli a hitedet, ha úgy gondolsz Istenre, mint „aki több, mint elegendő!” Isten az ó szövetség egésze alatt megjelenítette és kinyilatkoztatta magát mint El Shaddai — az Isten, aki több, mint elegendő. Amikor például kihozta Izrael gyermekeit az egyiptomi rabszolgaságból, a fáraó katonái utánuk mentek, hogy elfogják, és újra rabszolgákká tegyék őket. Izrael gyermekeinek egyik oldalán a pusztaság volt, másik oldalon a hegyek, előttük meg a Vörös-tenger. Látszólag reménytelen helyzet, de ők Istenre tekintettek — az Istenre, aki több, mint elegendő — és Ő kettéválasztotta a tengert! Megmerevítette a mélységes vizeket a tenger szívében! (2Móz. 15,8) Befagyasztotta a vizeket! A vizek fal módjára álltak mindkét oldalon, és Izrael gyalog kelt át a túlpartra. A mi Istenünk több, mint elegendő!

Megvallás: Az én Atyám El Shaddai, az Isten, aki több, mint elegendő. Ő több, mint bármekkora hegy a jobboldalamon. Ő több, mit bármilyen ellenség mögöttem. Ő több, mit bármely akadály előttem. Ő az én tulajdon Atyám. És Ő az El Shaddai — az Isten, aki több, mint elegendő!

DECEMBER 2

Több, mint elegendő

És megállt a nap, és vesztegle a hold is, amíg bosszút állt a nép az ő ellenségein...

— JÓZSUÉ 10,13.

Látjuk El Shaddait Izraellel a Kánaán földjén. (Mellesleg mondom: Kánaán nem a menny előképe. Nem lehet az. A mennyben nem kell majd csatákat megvívni, városokat elfoglalni, vagy ellenségeket és óriásokat legyőzni — ezek itt, ebben a világban vannak. Nem, Kánaán a Szent Szellem-keresztységnek és a Krisztus Jézusban való kiváltságainknak az előképe.) Amikor Izrael nehézségekkel került szembe Kánaánban, a vezetőjük, Józsué, az Úrhoz fordult. *És Isten megállította az egész univerzumot, mert Isten egy embere imádkozott!* Isten meg tudja ezt tenni — Ő az Isten, aki több, mint elegendő!

Az egész Ószövetségen át látjuk El Shaddait hatalmasan cselekedni a nép, a próféták, a papok és a királyok életében. Ő azonban nem csak *a tegnap* Istene, Ő *a jelen* Istene! Nem úgy nevezte magát: „az Isten, aki több, mint elegendő *volt*”, vagy „az Isten, aki több, mint elegendő *lesz*”. Sokszor a *múlt-ra* tekintve mondogatjuk: „Ó, milyen csodálatos volt az, amikor Isten még ilyen dolgokat cselekedett”, vagy a *jövőbe* nézve mondjuk: „Amikor mind a mennyben leszünk majd, milyen csodálatos lesz!” Nem! A dolgok *itt és most* fognak megváltozni, ha bízol Istenben, aki több, mint elegendő!

Megvallás: *Én hiszek Istenben. Én bízom Istenben, most. Ő több, mint elegendő, ma! Több, mint elegendő arra, hogy legyőzzön bármilyen helyzetet, amivel szembe kerülhetek. Ő TÖBB, MINT ELEGENDŐ a számomra.*

DECEMBER 3

Ő megszabadít

Mivelhogy [a hívő] ragaszkodik hozzám [Istenhez], megszabadítom őt...

— ZSOLTÁROK 91,14.

Az angol nyelvben az ‘I will’ (= ‘akarom [tenni]’) és az ‘I shall’ (‘meg fogom [tenni]’) a lehető legerőteljesebb ki nyilvánítása az akaratnak. A *Zsoltárok* 91. utolsó verseiben pedig hét dolgot említ Isten — aki több, mint elegendő —, amit meg akar, meg fog tenni azért az emberért, aki szeretettel ragaszkodik Őhozzá. (Hála Istennek, én szeretettel ragaszkodom Őhozzá — ugye te is?)

Figyeld meg, Isten nem azt mondta: „*Lehet*, hogy megteszem” vagy „*Ha* bírom erővel, megteszem. *Ha* ki nem merülök, akkor megteszem.” Nem! Aki túlsordulóan elegendő, Ő azt mondta: „Meg *akarom* tenni.”

Először azt mondta Isten: „Meg akarom szabadítani őket...” Ez az Isten, aki több, mint elegendő, a szabadítás Istene. Megtartotta az Ábrahámnak adott szavát, és megszabadította Izraelt — és még ma is Ő a szabadító!

A mi Istenünk nem az elnyomó; Ő a szabadító! Az *Apostolok cselekedetei* 10,38. világossá teszi ezt. A sátán az emberiség elnyomója, Jézus pedig a mi szabadítónk!

Megvallás: Én ragaszkodom Istenhez; ezért Ő megszabadít engem. Ő a szabadítás Istene. És Isten több, mint elegendő. Mindig bírja erővel, sosem merül ki. Isten mindazt megteszi, amiről kijelentette, hogy meg fogja tenni. Ő az, Aki Teljesen Elegendő, és Ő MEG FOGJA TENNI!

DECEMBER 4

Ő válaszol

Mivelhogy ragaszkodik hozzám... Segítségül hív engem, ezért meghallgatom őt...

— ZSOLTÁROK 91,14. 15.

Kiálts hozzám és megfelelek, és nagy dolgokat mondok néked, és megfoghatatlanokat, amelyeket nem tudsz.

— JEREMIÁS 33,3.

És amit imádságokban kértek, mindazt meg is kapjátok, ha hisztek.

— MÁTÉ 21,22.

Azért mondom néktek: Amit csak kívántok, amikor imádkoztok higgyétek, hogy megkaptátok és meglesz az néktek.

— MÁRK 11,24.

És azon a napon nem kérdeztek majd engem semmiről. Bizony, bizony mondom néktek, hogy amit csak kérni fogtok az Atyától az én nevemben, megadja néktek... kérjétek és megkapjátok, hogy a ti örömetek teljes legyen.

— JÁNOS 16,23–24.

Ez még messze nem az összes igehely az ima témájában. De arra elegendő, hogy lángra lobbantsa a szívünket. Elegendő arra, hogy elkezdjünk imádkozni. Miért? Mert El Shaddai mondta nekünk: „Én válaszolni fogok.” A mindenható Isten — az, aki több, mint elegendő — megígérte, hogy válaszol azoknak, akik szeretettel ragaszkodnak Őhozzá!

Megvallás: *Én ragaszkodom a Mindenható Istenhez; ezért Ő válaszol nekem. Segítségül hívom Őt, és Ő válaszol nekem. Én kérek, és Ő megadja nekem. Én keresek, és Ő elvégzi, hogy én meg is találjam. Én zörgetek, és Ő megnyitja nekem. Bármit is kívánjak, amikor imádkozom, én hiszem, hogy megkapom, és Isten elvégzi, hogy meg is kapjam. Amit csak kérek Jézus Nevében, a Mindenható Isten megadja nekem. Ezért az én örömöm valóban teljes!*

DECEMBER 5

Ő a kiút

Mivelhogy ragaszkodik hozzám... vele vagyok háborúságában, megmentem...

— ZSOLTÁROK 91,14–15.

Isten nem mondta, hogy nem lesznek nehézségeid. Sokkal inkább utal arra, hogy nehézségeid lesznek amiatt, mert keresztény vagy! A világ üldöz majd téged, a szájára vesz, gonoszul fog beszélni rólad. Az ellenség felsorakozott ellened. E világ istene lépten-nyomon nyomást gyakorol rád. (2Kor. 4,4)

Akad, aki azt hiszi, hogy Isten gyakorol ránk nyomást, de ez nem így van. Jézus az Ő munkáit és az ördög munkáit így állította szembe: „*A tolvaj nem egyébért jön, hanem hogy lopjon és öljön és pusztítson; én azért jöttem, hogy életük legyen, és bővülködjenek.*” (Ján. 10,10) Isten nem tolvaj. Az ördög az, aki lop, öl és pusztít — nem Isten.

Isten azt mondja az Ő Igéjében: „*Sok baja van az igaznak, de valamennyiből kimenti az Úr.*” (Zsolt. 34,19) A baj itt a nehézségeket és a megpróbáltatásokat jelenti. És ezek a te üldöztetéseid. De mit ígért meg az Úr, hogy mennyiből ment ki téged: a feléből? Nem! *Valamennyiből!* És az Úr nem csupán azt ígérte meg, hogy veled lesz háborúságodban és ott áll majd melletted. Ő azért van ott, hogy megszabadítson téged a háborúságból. És Ő több, mint elegendő!

Megvallás: *Én ragaszkodom Istenhez: ezért, nem számít, hogy milyen nehézség vagy megpróbáltatás jön, én tudom, hogy El Shaddai velem van és megszabadít engem. Ő pedig több, mint elegendő!*

DECEMBER 6

Ő felmagasztal

Mivelhogy ragaszkodik hozzám... felmagasztalom őt... és megdicsőítem őt. — ZSOLTÁROK 91,14–15.

Én inkább kívánom magamnak az Istentől való felmagasztalást, mint bármilyen dicsőséget, amit e világ felkínálhat.

Mesélnek egy történetet Napóleonnól, miszerint egy nap, amint éppen seregszemlét tartott, a lova egyszer csak megbokrosodott. Egy fiatal közlegény előrelépett, megfogta a ló kantárát, és lecsillapította az állatot. Napóleon azt mondta: „Köszönöm, kapitány.” És ezzel a közlegény kapitánnyá lépett elő. A többi tiszt azonban nem fogadta be a fiatalembert. Ők érdemeik alapján kapták a rangfokozatukat, neki viszont úgy ajándékozták. Napóleon észrevette ezt, és elrendelte a hadsereg teljes díszszemléjét. A fiatalembert lóra ültette maga mellett, és együtt lovagoltak ki a gyakorlótérre. A többi tiszt ezek után azt kezdte mondogatni: „Ez az ember Napóleon kegyeltje.” És elkezdtek keresni a kegyeit.

Lehet, hogy a világ nem tudja ezt, de közeleg az idő, amikor meg fogja tudni, hogy mi a királyok Királyának és az urak Urának vagyunk a kegyeltjei. És akkor majd azt kívánják, hogy bárcsak keresték volna a kegyeinket. Maga Jézus mondta: *„Aki győz, megadom annak, hogy az én királyiszékembe üljön velem, amint én is győztem és ültem az én Atyámmal az Ő királyiszékeben.”* (Jel. 3,21)

Jézus kegye messze felülmúlja és túlragyogja mindazt, amit e világ adhat.

Megvallás: *Mivel ragaszkodom Istenhez, Ő felmagasztal engem, Ő megdicsőít engem. Én a királyok Királyának és az urak Urának vagyok a kegyeltje. Kegyeltje vagyok annak az Istennek, aki több, mint elegendő.*

Hosszú élet

**Mivelhog ragaszkodik hozzám... Hosszú élettel
elégítem meg őt... — ZSOLTÁROK 91,14. 16.**

„Igen, Hagin testvér — mondta valaki —, de én ismertem egy szolgálót, aki csodálatos elhívottja volt Istennek, és mégis meghalt negyvenkét éves korában.”

Ez nem jelenti azt, hogy neked, vagy nekem is meg kellene halnunk fiatalon. Én nem tudom, hogy az a szolgáló miben hitt — de azt tudom, hogy én miben hiszek. És tudom, hogy az Isten, aki több mint elegendő, azt mondta: „Hosszú élettel elégítem meg őt.” Más meg azt mondja erre: „Ez csak azt jelenti, hogy örökké fogunk élni a mennyben.”

Nem, a bűnösök is örökké fognak élni. Ők is élnek majd egy bizonyos helyen, és mi is élni fogunk, egy másik helyen. Ez az Ige azt mondja, hogy mi hosszú életet élvezhetünk itt, ezen a földön.

A *Példabeszédek* értelmezése felfedi, hogy Isten Igéje szerint, ha bizonyos dolgokat cselekszünk, az meghosszabbítja, más dolgok viszont lerövidítik az életünket. Az *Efézus* 6,1–3. azt mondja a gyermekeknek: tiszteld a szüleidet, hogy „...*jól legyen nálad dolgod és hosszú életű légy e földön.*”

Péter idézi a *Zsoltárokat*, és biztosít bennünket, hogy ezek az ígérek minket illetnek. (*1Pét. 3,10. Zsolt. 34,13*)

Megígért élettartamunk hetven vagy nyolcvan esztendő. (*Zsolt. 90,10*) Ne köss kompromisszumot. Ennél kevesebb semmiképpen se érd be.

És vedd a hitedet Istenbe mindenben, amiben csak tudod!

Megvallás: Mivel ragaszkodom Istenhez, El Shaddai hosszú élettel fog megelégténi engem. Hacsak az Úr Jézus Krisztus vissza nem jön, mielőtt meghalnék, le fogom élni az életemet Isten szolgálatában. Én együtt fogok élni és munkálkodni Istennel, hogy véghezvigyük az Ő akaratát itt a földön.

Üdvösség

Mivelhogy ragaszkodik hozzám... megmutatom néki az én üdvösségemet.

— ZSOLTÁROK 91,14. 16.

Bár dr. C. I. Scofieldnek nem minden megjegyzésével értek egyet, magyarázatos Bibliájában, a *Róma 1,16*-ot követő, az „üdvösség” szóra vonatkozó lábjegyzete kiváló. Dr. Scofield, a görög és héber nyelv tudósa állapítja meg a következőket: az üdvösségre használt görög és héber szavak jelentése magába foglalja *a szabadítás, a biztonság, a megőrzés, a gyógyulás és az épség (egészség)* fogalmát.

El Shaddai megígérte, hogy megmutatja nekünk a szabadítást, a biztonságot, a megőrzést, a gyógyulást és az egészséget. Mert megígérte, hogy megmutatja nekünk az Ő üdvösségét!

Megvallás: Mivel ragaszkodom Istenhez, aki több mint elegendő, megmutatta nekem az Ő üdvösségét. Megismertette velem Jézus Krisztus Evangéliumát, amely Isten ereje az üdvösségre. (Róm. 1,16) Ez az evangélium Isten ereje az én üdvösségemre. Isten ereje az én biztonságomra. Isten ereje az én megtartásomra. Isten ereje az én gyógyulásomra. Isten ereje az én egészséges életemre. És több, mint elegendő!

DECEMBER 9

Dicsőséggel megkoronázva

Mikor látom a Te egeidet, a Te ujjaidnak munkáját, a holdat és a csillagokat, amelyeket teremtetél, mi az ember, hogy gondolsz rá és az (a földszülte) ember fia, hogy Te gondoskodsz róla? Hiszen kevéssel teremtetted őt kisebbé, mint az Isten, és Te koronáztad meg őt dicsőséggel és tisztességgel. Azért teremtetted őt, hogy uralkodjék a Te kezeden munkái felett... — ZSOLTÁROK 8,3–6. (*Amplified*)

Isten az embert nem a halálra teremtette! A halál, a betegség, a gyűlölet, a bosszú és minden tragédia, ami a földi állapotokat tükrözi, nem szerepelt a teremtető eredeti tervében. Ellenkezőleg, az ember boldogságra, öröme és békességre lett teremtvé!

Arra, hogy örök közösségben legyen Istennel. Isten képére és hasonlatosságára lett teremtvé. (1Móz. 1,26–27) Boldogságra, öröme és békességre lett teremtvé. És azért lett teremtvé, hogy Istennek örömet szerezzen. (Jel. 4,11)

Isten egy olyan helyet adott az embernek a teremtésben, amely felett csak Ő maga áll, az egész univerzumra kiterjedő hatalommal. (Zsolt. 8,4–7. 1Móz. 1,26) Ádám ura volt önmagának, a teremtésnek és a sátánnak. Ádám nem volt köteles behódolni a bűnnek — a döntés az ő kezében volt.

Megvallás: *Én azt fogom tenni, amire teremtettem. Én közösségben vagyok Istennel. Örömet szerzek az én mennyei Atyámnak. A Biblia azt mondja, hogy hit nélkül lehetetlen Istennek tetszeni. (Zsid. 11,6) Ezért hitben fogok járni. Sem a bűn, sem a betegség, sem a félelem, sem a kételkedés, és egyáltalán semmi, ami az ördögtől van, nem uralkodhat felettem. Én úgy döntöttem, hogy Istennel járok.*

DECEMBER 10

Isten dicsősége nélkül

Mert mindnyájan vétkeztek, és az Isten dicsőségének szűkében vannak. — RÓMA 3,23.

Az ember megtette az elképzelhetetlent! Hatalmat kapván Isten kezének minden munkája felett, Ádám eredetileg e világ istene volt. Ádám azonban *tudatos* felségárulást követett el Isten ellen azzal, hogy átadta a sátánnak azt a hatalmat, amelyet Isten eredetileg neki adott. Ádám a felségárulást saját jogán követte el, így Isten nem tudta semmissé tenni a szerződést, amelyet Ádámmal kötött, Ádám pedig az őt megillető helyet átadta a sátánnak. Ettől fogva a sátán — nem pedig Ádám — lett e világ Istene. (2Kor. 4,4) Ezzel kezdetét vette a sátán pusztító uralma.

Így jött az emberre a szellemi halál — ami az *Istentől való elkülönülés*. Amikor Isten lejött a hűvös alkonyatkor, hogy Ádámmal legyen és társalkodjon vele, szólította őt: „Ádám, hol vagy?” Ádám így felelt: „Elrejtőztem.” Elkülönült Istentől!

A szellemi halál másik oldala — *a sátán természetéből való részesedés* — szintén öröksége lett az embernek. Az ördög lett az ember szellemi atyja. Emlékszel, Jézus azt mondta a farizeusoknak: „*Ti az ördög atyától valók vagytok...*” (Ján. 8,44)

Az ember szellemileg az ördög gyermeke. Részesedik atyja természetéből. Ez magyarázza, hogy az ember miért nem üdvözülhet megfelelő életvitel által. Nem tud megállni Isten jelenlétében amint van, mert atyjának, az ördögnek a természete van benne.

Ha üdvözül is az ember, valaki által kell üdvözülnie, aki kifizeti a bűneiért a büntetést, és valakitől kapnia kell egy új természetet.

Megvallás: Köszönöm neked, Atyám, az új természetemet. Köszönöm neked, Atyám, hogy Te gondoskodtál felőlem, és én az „isteni természet részesévé” lehettem. (2Pét. 1,4)

DECEMBER 11

Egy hatalmas terv!

És ellenségeskedést szerzek közötted és az asszony között, a te magod között, és az ő magva között: Ő neked fejedre tapos, te pedig annak sarkát mardosod.
—1MÓZES 3,15.

Az ember elbukott. Istennek azonban volt egy terve — egy hatalmas terve — a *megváltás!* Isten felelősséget vállalt az ember törvényszegése miatt és megváltotta őt a sátán hatalmából. Istennek volt egy terve arra, hogy visszaadhassa az *életet* az embernek. Isten terve lehetővé tette, hogy az ember természete — visszaváltozván — harmóniába kerüljön Isten természetével.

Isten nem hagyta figyelmen kívül az ember törvényszegéseit. Az igazságosság megkövetelte, hogy a bűnéért járó büntetés ki legyen fizetve — de az ember maga nem volt képes ezt kifizetni. Így, mivel az ember nem tudta önmagát megváltani, Istennek gondoskodnia kellett egy megváltóról.

Épphogy elbukott az ember, ellensége, a sátán hatalma alá kerülván, Isten máris kezdte előre szólni az Ő tervét arról, aki Eljövendő. Ez az Eljövendő, az asszony magva (mert prófécia adatott, hogy egy asszony gyermeket fog szülni a természetes nemzés rendjétől függetlenül) fogja megtörni a sátán uralmát az ember felett! Ez az Eljövendő fogja megszabadítani az embert! Ez az Eljövendő fog a kígyó fejére taposni.

A keleti nyelvekben a „valakinek fejére taposni”-kifejezés azt jelenti: megtörni valakinek az uralmát. Amikor Isten ezeket a szavakat mondta az 1Mózes 3,15-ben, a sátán épphogy csak szert tett arra a hatalomra, amelyet Isten az embernek szánt. Isten azonban előre megmondta, hogy az asszony ezen csodálatos magva el fog jönni, hogy megtörje a sátán uralmát.

Megvallás: Köszönöm Neked, Atyám, a Te hatalmas megváltási tervedet, amelyet Te tervezteél meg, és Te küldted el az Úr Jézus Krisztust, hogy végrehajtja azt.

DECEMBER 12

Immánuel

Akkor monda a próféta: Halld meg hát, Dávid háza! Hát nem elég embereket bosszantanotok, hogy még az én Istenemet is bosszantjátok? Ezért ád jelt néktek az Úr maga: Ímé, a szűz fogan méhében, és szül fiat, s nevezi Őt Immánuelnek.
— ÉSAIÁS 7,13–14.

Isten elkezdett szólni a prófétáin keresztül, megígérte, hogy el fog jönni a Megváltó, aki meg fogja törni a sátán uralmát és visszaállítja az embert elvesztett uralmába. Ésaías próféta például végigtekintett az időkön, és rámutatott Dávid egy leányára, aki meg fogja szülni a megígért Megváltót 750 év múlva.

„Az Úr maga ád jelt néktek”, profétálta Ésaías. „Ő fog nektek csodát mutatni, rendkívüli, nem mindennapos dolgot.” Mi lesz az?

Egy szűz fogan, és fiút szül. Egy szűz fog szülni egy fiút természetfeletti módon. Az Ő neve Immánuelnek nevezetik — ami azt jelenti: „Velünk az Isten”, vagy „megtestesülés”. Az istenségnek és az emberiségnek az egyesülésére utal itt az Úr.

Megvallás: Maga az Úr adott egy jelet, egy csodát. Egy szűz valóban fogant, és szült egy fiút. Az Ő neve Immánuel — Velünk az Isten. Ő azért jött, hogy megváltson minket. Köszönöm Neked, Atyám, a Te hatalmas megváltási tervedet, amelyet Te tervezted meg és elküldted Immánuel, hogy végrehajtsa azt.

A mag

Mert az Úr új rendet teremt e földön. Asszony környékezi a férfit. — JEREMIÁS 31,22.

Ádám teremtve lett. Az emberi nem minden más tagja természetes nemzés útján jött a világra. Ha Jézus természetes nemzés által született volna, egy bukott szellem lett volna.

A Róma 5,12. azonban azt mondja nekünk: „*Annak-okáért, miképpen egy ember (Ádám) által jött be a világra a bűn és a bűn által a halál, és akképpen a halál minden emberre elhatott, mivelhogy mindenenk vétkeztek az egy által.*”

Az ember alá van vetve a halálnak, az ördögnek. Ily módon, az ember magva csak egy másik bukott embert tud létrehozni. Ezért a Megváltó nem lehetett a halálnak alávetett. A megígért mag csak az lehetett, aki felett a sátánnak semmiféle törvényes joga illetve hatalma nem volt. Az isteni erő egy különleges művelete által kellett megfogannia!

Azokat a szavakat, amelyeket Isten szólt Jeremiás prófétán keresztül, szó szerint így lehetne fordítani: „Egy asszony fog körülvenni (a testében) egy embergyermeket.” A szűz méhe csupán a szent mag hordozótartálya volt, amíg Ő a világra nem jött.

Megvallás: Köszönöm Neked Atyám, a Te hatalmas megváltási tervedet. Olyan boldog vagyok, hogy Te egy új rendet teremtettél a földön! Olyan boldog vagyok, hogy elküldted a szent Magot, hogy megváltson minket!

Öröktől fogva van

De te, Efratának Betleheme, bár kicsiny vagy a Júda ezrei között: belőled származik nékem, aki Uralkodó az Izraelen; akinek származása eleitől fogva, öröktől fogva van. — MIKEÁS 5,2.

Ez a figyelemreméltó prófétai szó, amely beszámol arról, Aki Júda törzséből fog megszületni, Aki uralkodni fog Izraelen, kijelenti: az Ő származása eleitől fogva, öröktől fogva van. Ő fel és alá járt az örökkévalóságon keresztül és otthagyta lábának nyomait az időkorszakokon!

Az emberek többnyire Jézus megszületésének csupán a fizikai oldalára tekintenek, és úgy beszélnek Róla, mint aki kisgyermekként megszületett, noha Ő már azelőtt is létezett az Atyánál, öröktől fogva!

Az a Személy, akit mi most Jézusként ismerünk, egyike az Istenség három isteni személyének. Isteni mivoltában nincs kezdete.

Megvallás: Az én Uram, Krisztus származása eleitől fogva, öröktől fogva van. Mint Istennek, nincs kezdete. Mégis eljött ebbe a világba, hogy megszabadítson a sátán hatalmából. Én rábízhatom az életemet erre az Örök Személyre.

DECEMBER 15

Elmélkedésre

Mert egy gyermek születik nekünk, Fiú adatik nekünk, és az uralom az Ő vállán lesz, és hívják nevét: Csodálatosnak, Tanácsosnak, hatalmas Istennek, örökkévalóság Atyjának, békesség fejedelmének. — ÉSAIÁS 9,6.

A Jézusnak tulajdonított isteni nevek és címek bizonyítják, hogy Ő természete szerint isteni, és tagja az Istenségnek:

IMMÁNUEL (*Mát. 1,23*) • ISTEN (*Ján. 1,1*) • ÚR (*Luk. 19,34*) • MINDENK URA (*Csel. 10,36*) • A DICSÓSÉG URA (*1Kor. 2,8*) • CSODÁLATOS, TANÁCSOS, HATALMAS ISTEN, ÖRÖKKÉVALÓSÁG ATYJA, BÉKESSÉG FEJEDELME (*Ésa. 9,6*) • ÚR KRISZTUS (*Luk. 2,26*) • ISTEN FIA (*Róm. 1,4*) • AZ Ő FIA (*Ján. 3,17*) • ISTEN SZERELMES FIA (*Mát. 3,17*) • ISTEN EGYSZÜLÖTT FIA (*Ján. 3,18*) • ALFA ÉS AZ OMEGA, KEZDET ÉS VÉG, AZ ELSŐ ÉS AZ UTOLSÓ (*Jel. 22,13*) • AZ ÚR (*Csel. 9,17*) • A MAGASSÁGOS FIA (*Luk. 1,32*) • AZ ISTENNEK KENYERE (*Ján. 6,33*) • AZ ISTENNEK SZENTJE (*Márk 1,24*) • ISTEN SZENT FIA (*Csel. 4,30*) • KIRÁLYOK KIRÁLYA ÉS URAK URA (*Jel. 19,16*) • ÚR ÉS MEGTARTÓ (*2Pét. 3,2*)
• ISTEN IGÉJE (*Jel. 19,13*)

Megvallás: Jézus az én Uram. Az én Uram neve Immánuel, Isten, Úr, Mindenek Ura, Dicsőség Ura, Csodálatos, Tanácsos, Hatalmas Isten, Örökkévalóság Atyja, Békesség Fejedelme, Úr Krisztus, Isten Fia, az Ő Fia, Isten Szerelmes Fia, Isten Egyszülött Fia, Alfa és Omega, Kezdet és Vég, Első és Utolsó, Úr, a Magasságos Fia, az Istennek Kenyere, az Istennek Szentje, Isten Szent Fia, a királyok Királya és az urak Ura, az Úr és Megtartó, Isten Igéje! Az én Uram mindez! Nem csoda, hogy a sátán nem uralkodhat felettem!

DECEMBER 16

További elmélkedésre

Mert tetszett az Atyának, hogy Őbenne lakozzék az egész teljesség. — KOLOSSÉ 1,19.

Isten Igéje világosan tanítja, hogy a mi Megváltónk isteni. Ezek az isteni hivatalok tulajdoníthatnak Néki:

TEREMTŐ (*Kol. 1,16*) • KÖZBENJÁRÓ (*1Tim. 2,4-5*) • AZ GYÜLEKEZET FEJE (*Kol. 1,16-24*) • MEGTARTÓ (*2Pét. 3,2*) • BÍRÓ (*2Tim. 4,1*) • A MINDENSÉG FENNTARTÓJA (*Zsid. 1,1-3*) • AZ ÖRÖK ÉLETET ADÓ (*Ján. 10,28*) • ÚR ÉS KRISZTUS (*Csel. 2,36*) • A FELTÁMADÁS ÉS AZ ÉLET (*Ján. 11,25*)

Isteni jellem tulajdoníttatik Krisztusnak. A közönséges emberek természet szerint bűnösök, a Krisztus Jézus azonban nem egy közönséges ember. Ő:

SZÜLETÉSE ÁLTAL SZENT (*Luk. 1,35*) • IGAZ (*Ésa. 53,11*) • HŰSÉGES (*Ésa. 11,5*) • AZ IGAZSÁG (*Ján. 14,6*) • IGAZSÁGOS (*Ján. 5,30*) • MINDEN ÁLNOKSÁGTÓL MENTES (*1Pét. 2,22*) • BŰNTELEN (*2Kor. 5,21*) • SZEP-LŐTLEN (*1Pét. 1,19*) • ÁRTATLAN (*Mát. 27,4*), (*Zsid. 726*) • FÖLDI SZÜLEINEK ENGEDELMES (*Luk. 2,51*) • FÉLTŐN SZERETŐ (*Ján. 2,17*) SZELÍD (*Mát. 11,29*) • ALÁZATOS SZÍVŰ (*Mát. 11,29*) • KÖNYÖRÜLŐ (*Zsid. 2,17*) • TŰRELMESEN (*Ésa. 53,7*) • HOSSZÚTŰRŐ (*1Tim. 1,16*) KÖNYÖRÜLETES (*Mát. 15,32*) • ÖNMEGTAGADÓ (*2Kor. 8,9*) • ALÁZATOS (*Fil. 2,5-11*) • ENGEDELMES (*Luk. 22,42*) • MEGBOCSÁTÓ (*Luk. 23,34*)

Megvallás: Jézus Krisztus az, aki méltó. Hálát adok Istennek azért, Aki méltó. Hálát adok Istennek ezért az Isteni Személyért. Hála Istennek, hogy Ő, a Teremtő, eljött a földre a dicsőségből, hogy Ő legyen a Közbenjáró, az Egyház Feje, a Megtartó, a Bíró, a Fenntartó, az Életadó, az Úr és a Megváltó. És hála Istennek, ez a méltó személy az én Uram.

Álázatosság

Aki [Jézus Krisztus], mikor Istennek formájában volt, nem tekintette zsákmánynak azt, hogy Ő az Istennel egyenlő, hanem Önmagát megüresítette, szolgai formát vett fel, emberekhez hasonlóná lett; és mikor olyan állapotban találtatott mint ember, megalázta magát, engedelmes lévén halálig, mégpedig a keresztfának haláláig.

— FILIPPI 2,6–8.

Krisztus mindig is létezett Isten mivoltában. Ő azonban kiüresítette Önmagát, és szolgai formát vett fel, emberekhez hasonlóná lett. Ez a természetes nemzéstől teljesen elkülöníthető, Istentől való műveletre utal: Ez csoda. Először, Isten kivette a Krisztust a mennyei Istenségből — majd behelyezte egy szűz méhébe, hogy egyesüljön a hústesttel egy egyedülálló fogantatás során.

Azért a világba bejövetelekor így szól: Áldozatot és ajándékot nem akartál, de testet alkottál nekem... (Zsid. 10,5)

Isten alkotott egy testet — egy különleges testet — ennek a Lénynek, akit Isten Fiának neveznek. A megtestesülés során a Krisztus emberré lett!

Megvallás: Köszönöm Neked, Jézus, hogy Te kiüresítetted magadat és az emberekhez hasonlóná lettél. Ez volt a mi egyedüli reménységünk. Köszönöm, hogy Te megaláztad magadat, engedelmes voltál a halálig, mégpedig a keresztfának haláláig. Neked pedig köszönöm Atyám, hogy hatalmasan felmagasztaltad Őt, és ajándékoztál Néki oly nevet, mely minden név felett való. E névre valóban meghajol az én térdem, és az én nyelvem valóban vallja, hogy Jézus Krisztus Űr, az Atya Isten dicsőségére. (Fil. 2,9–11)

A Megtestesülés

Kezdetben vala az Ige, és az Ige vala az Istennél, és Isten vala az Ige [...] És az Ige testté lett és lakozék miközöttünk és láttuk az Ő dicsőségét, mint az Atya egyszülöttjének dicsőségét, aki teljes volt kegyelemmel és igazsággal.

— JÁNOS 1,1. 14.

A Webster értelmező szótár a következőképpen határozza meg a megtestesülést: „Az Istenség egyesülése az emberrel a Krisztus Jézusban.”

A Megtestesülés volt az egyedüli megoldás az ember problémájára — az egyedüli remény arra, hogy az emberiség újra egyesülhessen Istennel. *Minden olyan vallás, amely tagadja a Názáreti Jézus Krisztus megtestesülését, hamis!*

Ez az örök lény, akit úgy hívnak, hogy Immánuel — velünk az Isten, vagy Jézus a Krisztus — itt az Igének nevezetik. Az Ige létezett kezdetben. Az Ige Istennél volt — Istennel közösségben, együtt munkálták ki az Ő akaratát. Isten a világot az Ige által teremtette. (Zsid. 1,2. Ján. 1,3) És ez az örök lény Isten volt! Ugyanazzal a természettel rendelkezett. Ugyanabban a formában létezett, és Istennel egyenlő volt. (Fil. 2,6) És ez a lény testté lett! Az Ige emberre lett, és közöttünk lakozott. Ő emberré lett — annyira emberré lett, mintha sohasem lett volna más, mégsem szűnt meg annak lenni, ami azelőtt volt. Az Ige megteremtette otthonát közöttünk, és mi szemléltük Isten dicsőségét.

Megvallás: Jézus azért jött el, hogy hústestben lakozzon, hogy én örökre újraegyesüljek az Atyával. Jézus olyan lett, mint én, hogy én olyan tudjak lenni, mint Ő. Én annak a világosságában fogok járni, amit a megtestesülés hozott el a számomra. Én újraegyesültem az én Atyámmal!

DECEMBER 19

A közbenjáró

Mert egy az Isten, egy a közbenjáró is Isten és emberek között, az ember Krisztus Jézus.

— 1TIMÓTHEUS 2,5.

Az ember elveszett állapota elkerülhetetlenné tette a megtestesülést — az ember szellemileg halottá lett, és nem tudott Istenhez közeledni. Az istenség emberben való megtestesülésével Isten gondoskodott valakiről, aki megállhat, mint az ember közbenjárója. Egyrésztől egyenlő Istennel, másrésztől pedig egyesült az emberrel. Ez a valaki képes vállalni a felelősséget az ember felségárulásáért, és ki tudja elégiteni az igazságosság követelményeit, ezáltal áthidalván a szakadékot Isten és ember között.

Isten az embert a saját képére teremtette, és csak kevésse tette kisebbé Önmagánál. Mivelhogy az ember annyira hasonló Istenhez; ez tette lehetővé, hogy Isten és az ember örökre egyesüljön egy személyben!

Amikor a Krisztus emberré lett és fizikai testet öltött a megtestesülés során, ez örökre szólt. Ily módon, a megtestesülés folytán, van ma egy Istenember a mennyben, az Atya jobbán. *Lehetővé vált, hogy Isten és az ember egyesüljön!*

Isten ebben a mi emberi testünkben lakozhat, Isten belehelyezheti az *Ő életét és természetét* a mi szellemünkbe. Ez történik meg az újjászületéskor. A szellemi halál kitöröltetik a szellemünkből, és Isten odaadja az embernek az *Ő életét!*

Megvallás: *Ma az Atya jobbán van egy Istenember, a mi közbenjárónk, Jézus Krisztus. Jézus áthidalja a szakadékot érttem. Ő tette lehetővé, hogy a szellemi halál eltávozzék a szellememből, és a helyét Isten élete és természete vegye át a belső emberben. Ezért, most már Isten lakozik a szellememben. Isten él bennem!*

Azért jött, hogy megszabadítson

Szül pedig fiat, és nevezd annak nevét Jézusnak, mert Ő szabadítja meg az Ő népét annak bűneiből.
— MÁTÉ 1,21.

A megváltás első lépése az volt, hogy Krisztus azonosult ember mivoltunkkal. Ez történt az Ő megtestesülése során. Krisztus testté lett. (Ján. 1,14) A Zsidó 2,14. azt mondja: „Mivel tehát a gyermekek testből és vérből valók, Ő is hasonlatosképpen részese lett azoknak...”

Megtestesülésekor azonban, Jézus nem részesedett abból a természetből, amely az ember szellemében uralkodott. Ha így történt volna, akkor szellemileg halott lett volna földi szolgálata során! Akkor nem tudott volna az Atya kedvében járni azzal, hogy megcselekszi az Ő akaratát. Nem, az Ő azonosulása az ember szellemi természetével nem történt meg a keresztre feszítéséig.

Ott Isten ténylegesen bűnné tette Jézus Krisztust értünk. (2Kor. 5,21) Maga a mi bűnös természetünk lett ráhelyezve Jézus Krisztusra egészen addig, amíg Ő mindazzá nem lett, amivé a szellemi halál tette az embert. Isten szemében nem Jézus Krisztus volt az, aki ott függött a kereszten; az emberi nem volt az, aki ott függött. Ezért mindnyájan elmondhatjuk Pállal: „Krisztussal együtt megfeszítettem.”

Megvallás: Mivel Jézus azért jött, hogy megváltson a bűneimből, én kijelentem a Galata 2,20. alapján: „Élek pedig többé nem én, hanem él bennem a Krisztus; amely életet pedig most testben élek, az Isten Fiában való hitben élem, aki szeretett engem és Önmagát adta értem.”

DECEMBER 21

Hogy mi fiak lehessünk

Mikor pedig eljött az időnek teljessége, kibocsátotta Isten az Ő Fiát, aki asszonytól lett, aki törvény alatt lett, hogy a törvény alatt levőket megváltsa, hogy elnyerhessük a fiúságot.

— GALATA 4,4–5.

A megtestesülés célja az volt, hogy az ember jogot kaphasson arra, hogy Isten gyermekévé legyen. (Ján. 1,12)

Az ember egyedül úgy válhat Isten gyermekévé, ha megkapja Isten természetét; ezért Krisztus eljött, hogy az ember megkaphassa az örök életet. (Ján. 10,10. 1Ján. 5,11. 12.) Az ember pedig csak azután kaphatta meg az örök életet, miután törvényesen meg lett szabadítva a sátán hatalmából. (Kol. 1,13. 14.)

Megvallás: Isten elküldte az Ő Fiát, hogy megváltson minket, hogy mi Isten fiaivá lehessünk. Én befogadtam Krisztust; ezért nekem életem van. Én Istennek a fia vagyok. Mivel pedig a fia vagyok, Isten elküldte az Ő Fiának a Szellemét az én szívembe, aki ezt kiáltja: „Abba, Atya.” Én nem vagyok többé szolgáló, hanem fiú. Istennek örököse vagyok a Krisztus által.

DECEMBER 22

Azért jött, hogy kijelentse Őt

Az Istent soha senki nem látta; az egyszülött Fiú, aki az Atya kebelében van, Ő jelentette ki Őt.

— JÁNOS 1,18.

Jézus tudatában volt ennek, és kellőképpen értékelte földi küldetésének ezt a részét: Kijelenteni az Ő Atyjának valóságos természetét!

Egyszer egy híres Biblia-tudós azt mondta a megtestesüléssel kapcsolatban: „Tudjuk, hogy Isten olyan, amilyennek megláttuk Jézusban. Ő a Krisztushoz hasonló. Ha pedig olyan, akkor Ő jó és bizalomra méltó Isten.”

Ha az a szív, amely az univerzum mögött áll olyan, mint az a gyengéd szív, amely megtört a Kereszten, akkor az övé lehet a szívem, minden feltétel és fenntartás nélkül.

Semmi magasztosabbat nem tudok mondani Istenről, mint hogy Ő bizonyára úgy él, mint a Krisztus... Különös: egy ember élt közöttünk, és amikor Istenre gondolunk, úgy képzeljük el, mint ezt az embert, mert ha Isten más lenne, nem is lehetne jó.

Átruházhatjuk Istenre Jézus minden egyes erkölcsi tulajdonságát, anélkül, hogy elveszítenénk vagy leértékelnénk Istenről kialakult képünket. Ellenkezőleg, azzal, hogy úgy gondolunk Istenre, ahogy Jézus lefestette Őt, felfmagasztaljuk Istenről alkotott képünket.

Mindazok, akik megpróbáltak másféle módon gondolni Istenre, lealacsonyították és szegényessé tették a Róla kialakult képüket.

Megvallás: Jézus kijelentette nekem az AtyaIstent. Én tudom, hogy Isten milyen — Ő olyan, mint Jézus! Ő jó Isten — és én bízom Őbenne.

DECEMBER 23

A megtestesült kijelentés

Monda néki Jézus... aki engem látott, látta az Atyát... — JÁNOS 14,9.

Az ember — beleszületve a sátán uralta világba — természeténél fogva nem ismerte Teremtőjét. Ádám bűne óta — amikor az ember halottá vált szellemében — Isten és az ember szellemileg elkülönült.

Az embernek kikerülhetetlen szüksége volt a megtestesülés. Jézus Krisztus megtestesülése — Isten megjelent hústestben — megadta a világ számára Isten természetének valóságos megismerését.

A szellemileg halott emberek nem tudták megismerni a Teremtő természetét, a tőle származó kijelentés nélkül. Istent úgy képzeltek el, mint egy riasztó, kegyetlen, furcsa, erkölcsön felüli, távoli, valami személytelen energiát, de sohasem gondoltak Rá úgy, mint a szeretet Istenére — a szerető mennyei Atyára.

„Milyen is Ő valójában?” — kutatják az emberek. Kedves Barátaim, ha meg akarjátok tudni, milyen az Isten valójában — *csak nézzetek Jézusra!*

Megvallás: Én láttam Jézust Isten Igéjének a kijelentésében. Ezért, én láttam az Atyát. Tudom, hogy milyen az Atya. Ő pontosan olyan, mint Jézus! Ő a szeretet Istene. Ő egy AtyaIsten. És, Jézusnak köszönhetően, Ő az én Atyám. Én az Ő tulajdon gyermeke vagyok. Túláradóan hálás vagyok ezért a hatalmas megváltási tervért, amelyben az én Atyám kijelentette magát a világ számára!

Az Ő dicsősége

És az Ige hústestté lett. És felállította az Ő sátorát közöttünk. És mi néztük az Ő dicsőségét — dicsőséget... mely telve volt kegyelemmel és igazsággal.

— JÁNOS 1,14. (*Rotherham*)

Én szeretem a János 1,14-et Rotherham fordításában, mert olyan szép. Hajlamosak vagyunk ugyanis Krisztusnak a földre, emberként való eljövetelének csupán arra az oldalára gondolni, hogy Ő önzetlenül elhagyta a dicsőséget, illetve arra a szenvedésre tekinteni, amit a földön elszenvedett.

Én azonban azt hiszem, hogy ez öröm volt Krisztusnak, aki annyira szerette az embert, és annyira vágyott az ember közösségére, hogy „felállította az Ő sátorát közöttünk, hogy Ő adjon az elidegenedett embernek — aki máig nem ismerte meg a Teremtőjét — valóságos képet a mennyei Atyjáról.”

Nagy örömhír volt az, amit az angyal hirdetett a pásztoroknak — és minden embernek, mindenütt. Az ember, aki elkülönült Istentől négyezer éve, most megláthatta Isten dicsőségét, most megláthatta Istent, most megismerhette Istent, amilyen valójában, és újra egyesülhetett Vele.

És monda az angyal nékik: Ne féljeteK, mert ímé, hirdetek nékteK nagy örömet, mely minden népnek öröme lesz: Mert ma született nékteK az Üdvözítő, aki az Úr Krisztus, a Dávid városában. — LUKÁCS 2,10–11.

Megvallás: A mennyei seregek sokaságához hasonlóan, én is dicsérem Istent. Dicsőség Istennek, hogy hirdetett nagy örömet. Dicsőség Istennek, hogy elküldte az Üdvözítőt. Dicsőség legyen Istennek Krisztusért, az Urért! Dicsőség legyen Istennek, amiért megengedte, hogy nézzük az Ő dicsőségét!

*A szeretet elküldte az Ő Fiát,
hogy üdvözüljünk általa*

És az Ige testté lett...

Mert aki benne fogantatott, a Szent Szellemtől van. Szül pedig fiat, és nevezd annak nevét JÉZUSNAK, mert Ő szabadítja meg az Ő népét annak bűneiből.

**Mert úgy szerette Isten e világot, hogy az Ő egy-
szülött Fiát adta, hogy valaki hiszen Őbenne, el
ne vesszen, hanem örök élete legyen.**

**Mert nem azért küldte az Isten az Ő Fiát a világ-
ra, hogy kárhoztassa a világot, hanem hogy
üdvözüljön a világ általa.**

— MÁTÉ 1,20–21. JÁNOS 1,14. 3,16. 17.

A mi Atyánk

... mert jól tudja a ti Atyátok, mire van szükségetek, mielőtt kérnétek tőle. Ti azért így imádkozzatok: Mi Atyánk... — MÁTÉ 6,8-9.

Bár Isten olyan világos kijelentést adott magáról Izraelnek, amelyet csak lehetett szellemileg halott embereknek, mégsem ismerték Őt igazán. Nem ismerték fel *a hústestben megjelent Istent*, amikor Jézus ott állt közöttük. (Az ó szövetség alatt Isten jelenléte a Szentek Szentjébe volt zárva.)

Így azután, amikor a Krisztus Jézus eljött, az ítékezés kemény és durva légkörébe kellett eljőnnie. A zsidók, akik körülvették, nem tudták megérteni Őt. Úgy beszélt Istenről, mint az *Ő Atyjáról*. Arról beszélt, hogy az Atya *szereti* az övéit és *gondoskodik* róluk! Ez zavarba ejtette őket. Amikor Jézus úgy mutatta be Istent, mint a szeretet AtyaIstenét, ez legtöbb-szor süket fülekre talált.

Be kell ismernünk, amint elmélkedünk Jézus szavain Isten szeretetéről, hogy néha Istennek újjászületett gyermekei sem látják meg Istennek a szerető arcát.

Izrael sohasem tudta ezt felfogni. Nem értették meg, ki az, akiről Jézus beszél. Újdonság volt számukra. Az igazat megvallva, ma is újdonságnak számít az egyház legtöbb tagja számára! Arra tanították őket, hogy féljenek Istentől, hogy reszkessenek az ítékezés Istenétől.

Igazában sohasem látták meg Isten szeretetteljes arcu-latát, amelyet Jézus jött el kijelenteni.

Megvallás: *Ezennel komolyan elhatározom, hogy meglátom és megismerem Isten szerető arcát, amelyet Jézus jött el kijelenteni. Elmélkedni fogok azon, amilyennek Jézus kijelentette Istent, amíg valójában meg nem ismerem Őt, mint az én szerető AtyaIstenemet.*

Az Atya szerepe

Ne aggodalmaskodjatok tehát, és ne mondjátok: Mit együnk? vagy: Mit igyunk? vagy: Mivel ruházkodjunk? Mert mindezeket a pogányok kérdezik. Mert jól tudja a ti mennyei Atyátok, hogy mindezekre szükségetek van. Hanem keressétek először Istennek országát, és az Ő igazságát; és ezek mind MEGADATNAK néktek. Ne aggodalmaskodjatok tehát a holnap felől; mert a holnap majd gondoskodik a maga dolgai felől. Elég minden napnak a maga baja.

— MÁTÉ 6,31–34.

Megadatnak néktek! Nem pedig elvételnek! Ez bizonyítja, hogy az Atya gondoskodik övéiről. Egy másik fordítás szerint: „Ne nyugtalankodjatok a holnap miatt.” Tudod, Isten nem akarja, hogy a gyermekei nyugtalankodjanak és aggodalmaskodjanak. Isten itt azt mondja: „Ne aggodalmaskodjatok, ne féljete, ne nyugtalankodjatok. Mivel én vagyok a ti mennyei Atyátok, és én tudom, hogy mindezekre szükségetek van.”

Hanem keressétek először Isten országát és az Ő igazságát, és mindezeket meg fogjátok kapni. Ezt mondja Isten, a mi Atyánk! Ha Isten a te Atyád, biztos lehetsz abban, hogy Ő elfoglalja az atya helyét és betölti a szerető atya szerepét.

Biztos lehetsz abban, ha Isten a te Atyád, Ő szeret téged és gondoskodni fog rólad. Dicsőség Istennek, én örülök, hogy Ő az én Atyám! Neked is Ő az Atyád?

Megvallás: *Én nem aggodalmaskodom amiatt, hogy mit egyek vagy mit igyak vagy, hogy mivel ruházkodjam. Az én mennyei Atyám tudja, hogy szükségem van mindezekre. Én először Isten országát kerestem és az Ő igazságát; és mindezek megadatnak nekem!*

DECEMBER 28

Az Atya szeretete

Aki ismeri az én parancsolataimat és megtartja azokat, az szeret engem; aki pedig engem szeret, azt szereti az én Atyám, és én is szeretem azt, és kijelentem magamat annak. Monda néki Júdás, nem az iskarióti: Uram, mi dolog, hogy nekünk jelented ki magadat, és nem a világnak? Felele Jézus és monda néki: Ha valaki szeret engem, megtartja az én beszédemet: és az én Atyám szereti azt, és ahhoz megyünk, és benne lakozást veszünk.

— JÁNOS 14,21–23.

Két dolog hangsúlyos a mai ígérésben:

1) „*Aki ismeri az én parancsolataimat és megtartja azokat*” — mondta Jézus. Tartsd meg emlékezetedben, amiket Jézus parancsolt. Ő azt mondta: „*Új parancsolatot adok néktek, hogy egymást szeressétek; amint én szerettelek titeket, úgy szeressétek ti is egymást.*” (Ján. 13,34)

Semmi okod bármely más parancsolat felől aggódni. A szeretetben járás mindent kielégít, mert Isten Igéje azt mondja: „*A törvénynek betöltése a szeretet.*” (Ha megtartod Jézus parancsolatait, ezzel betöltesz minden más parancsolatot.)

2) „*...az én Atyám szereti azt...*” Ha szeretetben jársz, akkor Isten birodalmában jársz, mert az Isten szeretet. Istent saját természete — mert Ő a szeretet — készíti arra, hogy gondoskodjon rólunk, hogy megvédjen minket és oltalmazzon minket!

Megvallás: *Én ismerem Jézus parancsolatait és megtartom azokat. Én úgy szeretek másokat, ahogy Isten szeretett engem. Én szeretetben járok az én testvéreimmel. Kimutatom Jézus iránti szeretetemet azzal, hogy megtartom az Ő szeretet parancsolatát. Az Atya szeret engem!*

Mennyivel inkább

Ha azért ti gonosz létekre tudtok a ti fiaitoknak jó ajándékokat adni, mennyivel inkább ad a ti mennyei Atyátok jókat azoknak, akik kérnek tőle?!

— MÁTÉ 7,11.

Te szülőként azt terveznéd, az lenne a célod és akaratod a gyermekeidet illetően, hogy szegénységtől sújtottan, betegen, elnyomottan, legyőzötten, lecsúszottan gürcöljék végig az életet? Nem, egész biztosan nem.

Az én öcsém csak nagy nehézségek árán tudta elvégezni az iskoláit. Apánk elhagyott minket, amikor ő még csak hat hónapos volt. A középiskolát a gazdasági válság éveiben végezte úgy, hogy a helyi pamutfonodában dolgozott esti műszakban, tizenegyedtől reggel hétig, közvetlenül a munka után pedig ment az iskolába.

Idővel aztán megházasodott, született egy fia, és igen sikeres üzletember lett. Azt mondta nekem, — és szerintem ez volt a hajtóerő az életében — „Én inkább hagynám meghalni a fiamat, mintsem, hogy olyan élete legyen, mint nekem volt. De mindent el fogok követni, hogy neki ne legyen olyan nehéz, mint nekem volt.” A testvérem keményen dolgozott, hogy jobb életet biztosítson a családjának, mint amiben neki része volt gyermekként. Pusztán természetes szemszögből vizsgálva is, azért tett meg mindent értük, mert szerette őket.

Jézus pedig pontosan erre gondolt, amikor azt mondta, ha az emberek tudnak jó ajándékokat adni a gyermekeiknek, mennyivel inkább ad a mi szerető mennyei Atyánk jókat azoknak, akik kérnek tőle!

Megvallás: *A természetből fogva jó apák is tudnak jó ajándékokat adni a gyermekeiknek. MENNYIVEL INKÁBB fog az én mennyei Atyám jókat adni nekem, amikor kérek Tőle!*

DECEMBER 30

A szőlőműves

Én vagyok az igazi szőlőtő, és az én Atyám a szőlőműves. — JÁNOS 15,1.

Az én mennyei Atyám a Gondviselő.

Ő az Oltalmazó.

Ő a Pártfogó.

Ő az Eltartó.

Ő a Nevelő.

Ő a Tanító.

A „szőlőművesnek” fordított görög szó mindezeket a jelentésárnyalatokat tartalmazza. Ahogy a szőlőműves gondozza a szőlőtő vesszeit, úgy gondozza Isten Krisztus Testének szőlővesszeit. És ne feledd, Isten a szeretet!

Megvallás: Jézus az igazi szőlőtő. Én egy szőlővessző vagyok. Az én Atyám a szőlőműves. Ő az én Gondviselőm, az én Oltalmazóm, az én Pártfogóm, az én Eltartóm, az én Nevelőm, az én Tanítóm. Én sok gyümölcsöt fogok teremni!

A Szerető

Mert maga az Atya szeret titeket, mivelhogy ti szerettetek engem, és elhittétek, hogy én az Istentől jöttem ki. — JÁNOS 16,27.

Semmi sem adhat nagyobb erőt és vigasztalást, mint az a tény, hogy maga az Atya ismer téged, szeret téged, és vágyik megáldani téged!

Valójában a János 17,23. azt mondja, hogy *Isten szeretett minket, amiként Jézust szerette*. Milyen döbbenetes gondolat! Mégis igaz! Jézus mondta ezt!

Az AtyaIsten a *te* Atyád! Ő gondoskodik rólad. A személyedben érdekled őt — nem csak mint csoport vagy a hívők Teste, vagy mint gyülekezet.

Isten érdekli minden egyes gyermeke; és Ő mind-egyikünket ugyanazzal a szeretettel szeret. Ismerkedj meg Atyáddal az Igéjén keresztül. Az Ő Igéjéből fogod megismerni a mennyei Atyádat, az Ő szeretetét, az Ő természetét, azt, hogy Ő hogyan gondoskodik rólad, mennyire szeret téged.

Ő mindaz, amit az Ige mond róla. És megteszi mindazt, amit az Ige mond, hogy meg fog tenni!

Megvallás: *Én szeretem Jézust és hiszem, hogy Ő az Istentől jött ki. Ezért maga az Atya szeret engem. Isten ismer engem. Ő gondoskodik rólam. Ő vágyik arra, hogy megáldjon engem. Őt érdekli az én jólétem. Én megismerkedem Vele az Igén keresztül. Isten mindaz, amit az Ige mond róla. Ő mindazt megteszi, amit az Ige mond, hogy meg fog tenni.*

JANUÁR 1

Eldöntöttem: Növekedni fogok

Harcold meg a hitnek szép harcát, ragadd meg az örök életet, amelyre Isten elhívott, és amiről szép hitvallást tettél sok bizonyság előtt.

— 1TIMÓTHEUS 6,12.

Az egyedüli harc, amit egy keresztyén hivatott megharcolni, a *hit harca*. Ha bármilyen más harcot folytatsz, akkor nem a megfelelő harcot vívod! Nem kell harcolnod az ördöggel — Jézus már legyőzte helyetted. Nem kell harcot folytatnod a bűnnel — Jézus a bűnre való orvosság. Így csak a hit harca marad (mivel a hitünknek vannak ellenségei, illetve akadályai).

A hit legnagyobb ellensége az, ha hiányos a megértésünk az Igéből. Valójában a hit *minden* akadály a tudáshiány köré csoportosul, mert nem képes a hited meghaladni az aktuális igeismereted mértékét.

A *hited* automatikusan növekszik, ahogy növekedsz Isten Igéjének a *megértésében*. (Róm. 10,17) Ha a hited nem növekszik, az azért van, mert te sem növekszel Isten Igéjének a megértésében. Nem növekedhetsz, és nem fejlődhetsz szellemileg anélkül, hogy a hitben növekednél. A legjobb fogadalom, amit ma megtehetsz az előtted álló évvel kapcsolatban, hogy növekedni fogsz Isten Igéjének megismerésében. Teljes szívvel add át magad az Ige tanulmányozásának! Ebből egyenesen következik majd a hited növekedése. Így növekszel és fejlődsz szellemileg.

Megvallás: *Az előttem álló évben a hitem növekedni fog. Eldöntöttem, hogy növekedni fogok Isten Igéjének a megismerésében. Növekedni fogok Isten Igéjének megértésében. Ebből hit származik, és az én hitem növekedni fog. Növekedni és fejlődni fogok ebben az évben szellemileg.*

A világosságot hit követi

**A Te Igéd megnyilatkozása világosságot ad, és
oktatja az együgyűt. — ZSOLTÁROK 119,130.**

Tinédzserkoromra ágyhoz kötött beteg lettem. Az orvostudomány akkori állása szerint halálra ítélt. Egész addigi életemben hallottam prédikációkat az újjászületésről, ismertem Isten akaratát az üdvösséggel kapcsolatban. Így, amikor betegágyamon az Úrhoz jöttem, semmi kétség nem volt bennem afelől, hogy Ő meghallgat engem. E tekintetben megvolt a megfelelő megértésem. Ezért nem kételkedtem, nem is hitetlenkedtem az üdvösségemmel kapcsolatban. Elfogadtam az üdvösséget és tudtam, hogy üdvösséget nyertem.

De még mindig fekvőbeteg voltam! Persze, akkor még nem értettem, mit mond az Ige az isteni gyógyításról, az imáról és a hitről. Addig csak azt hallottam a prédikátoroktól a gyógyulással kapcsolatban: „Ezt csak hagyd az Úrra. Ő tudja ezt a legjobban.” Így igaz, de Isten az Igéjében már gondoskodott arról, hogy *megkaphassuk* a legjobbat!

A Biblia hosszas tanulmányozása után eljött az idő, amikor megértettem, hogy pontosan milyen lépéseket kell megtennem az imában, és megvilágosodott előttem, hogyan tudom felszabadítani a hitemet. Ha előbb rájöttem volna, már hónapokkal azelőtt kiszállhattam volna a betegágyból. Istennek nem volt előre meghatározott ideje a meggyógyításomra. Ez nem így van. Ő mindennap ugyanaz! A baj nem Istennel volt, nem is azzal, hogy meg akar-e engem gyógyítani. Velem volt a baj. Mihelyst rájöttem, hogy mit mond Isten Igéje a gyógyulásról, és ennek megfelelően cselekedtem is, meglett az eredménye! Ahogy jön a világosság, a hit már ott van.

Megvallás: Meg fogom ismerni, mit mond Isten Igéje, és a szerint fogok cselekedni. Így eredményeket fogok elérni. Gondom lesz arra, hogy Isten Igéje bejusson a szellemembe. A világosság jön, a hit pedig követi azt.

JANUÁR 3

Tudá, hogy újjá lettél

**Azért ha valaki Krisztusban van, új teremtes az;
a régiek elmúltak, ímé, újjá lett minden.**

— 2KORINTHUS 5,17.

Ez a mai ígerész az egyik legkedvesebb Igém. Már akkor megragadtam az értelmét, amikor tinédzserként ágyhoz voltam kötve. Amikor pedig gyógyultan keltem föl a betegágyamból, mindenkinek elmondtam, akivel csak találkoztam: „Én egy új teremtes vagyok.”

Elmélkedj ezen a versen ma, mert ha nem érted meg az újjászületés igazságát, akadályozni fogja a hitedet és visszatarthat azoknak az áldásoknak az átvételétől, amiket Isten szán neked.

Látjuk, az ember szellemi természete bukott természet — sátáni természet. Az ember ezt a természetet a sátántól kapta, amikor Ádám bűnbeesett, és senki sem képes arra, hogy megváltoztassa saját emberi természetét. De Isten képes rá!

Amikor újjászülettél, valami belekerült a bensődbe. Ez azonnal megtörtént! A régi sátáni természet kikerült belőled. És Isten saját természete került beléd! Isten mint egy vadonatúj teremtményt teremtett meg — új teremtménnyé lettél. *A belső ember, a valóságos éned, a szellemi ember, Krisztusban új emberré lett.*

Ezért ne tekints magadra fizikai, ill. természetes szemmel. Tekints magadra szellemi nézőpontból. Úgy lásd magadat mint új teremtményt a Krisztusban, hiszen Isten is így lát téged.

Megvallás: Én egy új teremtmény vagyok. A régi dolgok bennem elmúltak. Minden újjá lett bennem. Új életem van. Új természetem van.

Mondá ki, hogy újjá lettél

Krisztussal együtt megfeszítettem. Élek pedig többé nem én, hanem él bennem a Krisztus; amely életet pedig most testben élek, az Isten fiában való hitben élem, aki szeretett engem és Önmagát adta értem.
— GALATA 2,20.

Egy keddi napon gyógyultam meg. A rákövetkező szombaton bementem a városba és véletlenül összecsalókoztam az egyik barátommal. Azelőtt kebelbarátok voltunk. Az alatt a tizenhat hónap alatt, amíg fekvőbeteg voltam, egyetlen egyszer látogatott meg. Ugyanaz a régi ember volt ő, mint azelőtt, én azonban addigra új teremtéssé lettem. Nevetgélve emlékeztetett engem azokra, amiket valamikor együtt követtünk el. Rámutatott az utcán az egyik boltra:

— Emlékszel, amikor éjjel... — és felidézte, ahogy én felfeszítettem a zárat, hogy a srácok bemehessenek cukorkát lopni. Olyan képet vágtam, mintha nem tudnám, miről beszél. (Jól emlékeztem én arra, ami történt, csak fel akartam használni ezt az alkalmat, hogy bizonytságot tegyek neki.)

— Most meg mi bajod? Úgy csinálsz, mintha nem is emlékeznél, pedig te voltál a bandavezér — mondta végül.

— Pajtás, az a srác, akivel te ott voltál aznap este, meghalt — válaszoltam én.

— De te nem haltál meg! Tudom, hogy majdnem meghaltál, de nem vagy halott! Itt ülsz!

— Na igen, mondtam, de te csak azt a házat látod most, amiben élek — a testemet. Az a belső ember, aki megengedte a testnek, hogy feltörje a zárat, már nem él. Ez a belső ember most már egy új teremtés lett a Krisztus Jézusban.

Megvallás: Én egy új teremtés vagyok a Krisztus Jézusban. Ragaszkodom ahhoz a megvalláshoz, hogy én egy új teremtmény vagyok.

Mint most született csecsemők, az Ige tiszta, hamisítatlan teje után vágyakozzatok, hogy azon növekedjetek. — 1PÉTER 2,2.

Amikor a bűnös Jézushoz jön, a bűnei eltöröltetnek — semmivé lesznek. Nemcsak a bűnei töröltetnek el, hanem mindaz, ami azelőtt volt szellemi értelemben, Isten szemében eltöröltetik.

A bűnei nem léteznek többé. Új emberré lesz Krisztus Jézusban. *Isten nem veszi tekintetbe az életében azt, ami az újjászületése előtt történt!*

A mai szövegben Péter olyan újjászületett keresztényekhez szól, akik új emberré lettek Krisztusban. A Biblia azt tanítja, hogy hasonlóság van a fizikai növekedés és a szellemi növekedés között. Senki sem születik teljesen kifejlett emberként, mindannyian csecsemőként születünk meg a teremtés világában, és azután felnövekedünk. Hasonlóképpen, senki sem születik újjá teljesen felnövekedett keresztényként. A keresztények szellemi csecsemőként születnek meg, azután felnövekednek. Nézz csak meg egy újszülött csecsemőt, ahogy ott fekszik anyja karjaiban. A csecsemő legjellemzőbb tulajdonsága az ártatlanság. A felnőttek így becézgetik: „Te csöppség, édes kicsi ártatlanság.” Senki sem gondol arra, hogy a babának múltja lenne! Érted már, hogy mit mond Isten itt Péteren keresztül? Azt mondja a Krisztusban újjászületetteknek: „*Mint most született csecsemők...*”, más szavakkal: Te új teremtéssé lettél, egy ma született csecsemő vagy! A múltad eltűnt! Én nem emlékszem semmi rosszra veled kapcsolatban!

Megvallás: Én egy vadonatúj teremtés vagyok. Egy vadonatúj ember vagyok. Mindaz, ami azelőtt voltam, mielőtt beleszülettem volna Isten családjába, eltöröltetett. Isten gyermeke vagyok — az Ő újszülöttje — teljességgel a sajátja.

Többé meg nem emlékezem

Ez az a szövetség, melyet kötök velük ama napok után, mondja az Úr: Adom az én törvényemet az ő szíveikbe, és az ő elméjükbe írom be azokat, azután így szól: És az ő bűneikről és álnokságaikról többé meg nem emlékezem.

— ZSIDÓ 10,16–17.

Amikor Isten rád tekint, nem vesz tudomást a múltadról — akkor neked miért kellene emlékezned rá? Ez akadályozhatja a hitedet.

Emberekkel beszélgetvén, sokszor hallottam ezt: „Hagin testvér, mielőtt üdvözültem, én igencsak szörnyű életet éltem.” Amint elmondták, nem hiszik, hogy az Úr értük is tenne valamit, például, hogy meggyógyítaná őket vagy válaszolna az imáikra, mivel olyan bűnös életet éltek azelőtt. Ezek az emberek egyáltalán nem értik az újjászületést és azt, hogy új teremtéssé lettek.

Amikor a bűnös Krisztushoz jön, megkapja bűnei eltörlését — a bűnei megsemmisíttetnek. Miután pedig keresztény lett, az esetlegesen elkövetett bűneire bocsánatot nyerhet: *„Ha megvalljuk bűneinket, hű és igaz, hogy megbocsássa bűneinket és megtisztítson minket minden hamisságtól.”* (1Ján. 1,9)

Mit gondolsz, mennyi időbe telik Istennek, hogy megbocsásson? Tíz percbe? Tíz évbe? Nem, Isten azonnal megbocsát nekünk! És azonnal megtisztít minket, amikor erre az Igére alapozva megyünk Hozzá.

Megvallás: *Az én Atyám nem emlékszik bűneimre és vétkeimre. Én sem emlékszem rájuk. Úgy állok Isten jelenlétében, mintha sohasem követtem volna el bűnt.*

Hanem alávetem a testemet és szolgává teszem; hogy míg másoknak prédikálok, magam valami módon méltatlanná ne legyek.

— 1KORINTHUS 9,27.

Keresztényként meg kell tanulnod — megengedni az új, belső emberednek, hogy uralkodjon a külső emberen. A külső ember nem lett újjá. A test nem született újjá. A test továbbra is azt akarja majd tenni, amit mindig is — azt, ami nem helyes.

Pál testével is így volt ez! Ennek a hatalmas apostolnak nem kellett volna a testét alávetettségben tartania, ha a teste nem akarta volna azt tenni, ami nem helyes. Ne lepődj meg hát azon, hogy a te tested is rosszat akar tenni.

E világban harcunk van a hústestünkkel. Az ördög a hústesten keresztül munkálkodik. Mivel próbatételeket és kísértéseket kell kiállnunk a hústestben, az ördög azt mondja a kereszténynek: „Ha üdvösséged lenne, nem akarnál ilyesmit tenni!” A sátán azt akarja bemesélni neked, hogy te akarsz rosszat tenni, pedig az igazság az, hogy te, a belső ember — az új ember — *nem akarod* a rosszat cselekedni.

El akarod hagyni valamely rossz szokásodat? Szeretnél legyőzni egy régi kísértést? Tedd azt, amit Pál. Ő azt mondta: „Én nem engedem, hogy a testem uralkodjon felettem.” Ki az én? Az én a belső ember. Pál nem a testét, hanem saját magát, a belső embert nevezte *én*-nek. Pál azt mondta: „Én alávetettségben tartom a testemet, és szolgává teszem...” Kinek a szolgájává teszem? A belső embernek!

Megvallás: *Én alávetettségben tartom a testemet. Nem engedem, hogy a testem uralkodjon felettem. Alávetettségben tartom, a belső ember szolgájává teszem a testemet.*

Közönséges ember? Nem!

Én sem szólhattam néktek, atyámfiak, mint szellemieknek, hanem mint testieknek, mint a Krisztusban kisdedeknek. [...] Mert még testiek vagytok; mert amikor irigység, versengés és visszavonás van köztetek, vajon nem testiek vagytok-é és nem ember szerint jártok-é? — 1KORINTHUS 3,1. 3.

Sajnos, a legtöbb keresztény nem engedi, hogy belső embere uralkodjon a külső ember felett. Ehelyett a test uralkodik a belső ember felett, és ettől válnak az emberek testi kereszténnyé. Egy fordítás így adja vissza ezt az ígérést: „test által irányított”, a ‘testi’ helyett. Valóban, azok a testi keresztények, akiket a testük irányít.

„Mert még testiek vagytok... és nem ember szerint jártok-é?” — mondja Pál a korinthusiaknak. Más szavakkal: úgy éltek, mint akik még nem születtek újjá. Tetszik nekem, ahogy az *Amplified Bible* fordítja a 3-as verset: „Mert ha még irigység és féltékenység, veszekedés és szakadások vannak köztetek, akkor ugye emberi mérce szerint viselkedtek, úgy, mint azok a közönséges emberek, akik még nem változtak meg?”

Te ne tedd ezt! Ne engedd meg magadnak, hogy úgy élj, mint a közönséges emberek! Úgy élj, mint egy új teremtés, mert az vagy! Határozd el, hogy megengeded a belső embernek a Krisztusban, hogy uralkodjon az egész lényed felett.

Megvallás: Visszautasítom, hogy úgy éljek, mint közönséges ember. Én megváltoztam. Én új teremtés vagyok Krisztusban. Felnövekedem szellemileg. Én — a belső ember — uralkodni fogok az egész lényemen. Szellemi emberként fogok járni. Isten Igéjének a mércéje szerint fogok viselkedni. Szeretettel fogok járni. Hitben fogok járni!

Józan szolgálatotok

Kérlek azért titeket atyámfiai az Istennek irgalmasságára, hogy szánjátok oda a ti testeteket élő, szent és Istennek kedves áldozatul, ez legyen a ti józan szolgálatotok. — RÓMA 12,1.

Neked kell tenned valamit a testeddel. Mert ha te nem teszel vele semmit, akkor soha nem fog történni vele semmi. *Te*, a belső ember, új teremtméssé lettél a Krisztusban. Örök életet kaptál. Amikor az örök élet — Isten élete és természete — a szellemedbe kerül, megváltoztat téged. Nem lesz többé problémád magaddal, a hústestekkel viszont lesznek nehézségeid. Sokan azt mondják: „Meg kell halnod a régi *éned* számára.” Nem, nem így van.

A régi én már halott, helyébe az új *éned* lépett. Aminek meg kell halnod az a *hústest*. Nem a hústest a régi én? Nem, nem az. A hústest a külső ember, a fizikai test. Ez pedig ugyanaz a régi hústest, ami az üdvösséged *előtt* is volt!

A tested az a ház, amiben élsz, és *te* vagy — nem pedig Isten — ennek a háznak a gondviselője. Te teszel valamit a testeddel. Neked kell odaszánnod Istennek: „...*élő, szent és ...kedves áldozatul...*” Egy másik fordítás ezzel a kifejezéssel zárja le ezt a verset: „...*ez a ti szellemi szolgálatotok.*”

Megvallás: Én egy új teremtmény vagyok a Krisztusban. Ragaszkodom ehhez a megvalláshoz. A bensőmben lévő új ember pedig megnyilvánul kívül, a testemen keresztül. Én uralkodom a testem felett. Élő, szent és kedves áldozatul szánom oda a testemet Istennek, ezzel szolgálom józanul Istennek.

Áldott legyen az Isten, és a mi Urunknak, Jézus Krisztusnak Atyja, aki megáldott minket minden szellemi áldással a mennyekből a Krisztusban.

— EFÉZUS 1,3.

Attól a naptól fogva, amelyen újjászületté, egészen addig, amikor majd kilépsz az örökkévalóságba, Isten gondoskodott rólad a Krisztus Jézusban. *Már megáldott mindennel, amire csak szükséged lehet. Isten szemében ez már a tiéd!*

Gyakran kérdezik tőlem az emberek: hogyan tanulmányozzák a Bibliát? Bár sok javaslatom van, mégis egyet mondok mindenütt: keresztény hívőként kövesd azt a módszert, hogy végigmész az Újszövetségen; olvasd, illetve tanulmányozd főképpen az apostoli leveleket. (Arra buzdítalak, hogy a legtöbb időt az apostoli levelekkel töltsd, mert ezek neked, a hívőnek íródtak. Tanulmányozd az Ószövetséget is, de ne azzal töltsd a legtöbb időt. A legtöbb időt az Újszövetséggel töltsd. Miért? Mert mi nem az ó szövetség alatt élünk; mi az új szövetség alatt élünk.)

Az apostoli levelekben, amelyek a Gyülekezetnek íródtak, keress meg és húzz alá minden ilyen kifejezést, mint a *Krisztusban, Krisztus által, Akiben, Őbenne* és ehhez hasonlókat. Ezeket írd le. Gondolkodj el rajtuk. Kezdd el kimonдani őket. Ami Istent illeti, minden, amid van, vagy mindaz, ami vagy Krisztusban — az Ige szerint — az valóban a tiéd, valóban az vagy. Isten mindezeket már megtette érted Krisztusban. De a te hited és a megvallásod az, ami valósággá teszi a számodra.

Megvallás: *Én új teremтés vagyok KRISZTUSBAN. Isten, az Atya MÁR megáldott engem minden szellemi áldással a mennyekből a KRISZTUSBAN.*

JANUÁR 11

A szív és a száj

Mert szívvel hiszünk a megigazulásra, szájjal teszünk pedig vallást az üdvösségre.

— RÓMA 10,10.

Az ember mindig szívvel hisz, és szájjal tesz vallást az üdvösségre. Amikor hiszel valamit a szívedben és megvalód a száddal, akkor az valósággá válik számodra.

A hit általi megvallások teremtenek valóságokat!

A Zsidó 9,12. például azt mondja: „*És nem bakok és tulkok vére által, hanem az Ő tulajdon vére által ment be egyszer s mindenkorra a szentélybe, örök váltságot szerezve.*” Jézusnak sohasem kell ezt újra megtennie; megtette egyszer és mindenkorra. A Róma 10,10. pedig elmondja nekünk, hogyan kaphatjuk meg ennek az üdvösségnek a valóságát: hisszük a szívünkkel — a belső emberrel — a szánkkal pedig vallást teszünk róla.

Olykor, ha az Írásokban olvasod ezeket: „Krisztusban”, „Őbenne” és „Akiben”, talán nem úgy látod, mintha valóság lenne, amit az igeversek állítanak. De ha elkezded *megvallani* (mert valóban *hiszed* Isten Igéjét a szívedben): „ez már az enyém, ez már megvan”, akkor valóságossá válik a számodra. A szellemi világban ez már valóságos. Te viszont azt akarod, hogy a fizikai világban is valóságos legyen, ahol most élsz.

Megvallás: A szívemmel hiszem Isten Igéjét, a számmal pedig megvallást teszek ígéreteiről és rendeleteiről. Hitem megvallásai teremtik meg ezeknek az ígéreteknek és rendeléseknek a valóságát az életemben. Az vagyok, amit Isten mond rólam, most! Birtokolom mindazt, amit Isten mond, hogy az enyém, most!

Meggyógyultunk

Aki a mi bűneinket maga vitte fel testében a fára, hogy a bűnöknek meghalván, az igazságnak éljünk: Akinek sebeivel gyógyultatok meg. — 1PÉTER 2,24.

Évekkel ezelőtt elhoztak egy asszonyt az egyik alkalomra. Akkor már négy éve nem tudott járni, és az orvosok azt mondták, soha többé nem is fog.

Leültem mellé, és kinyitva odatettem az ölébe a Bibliámat. Azt mondtam: „Kérlek, olvasd el hangosan ezt a verset.” Ő hangosan elolvasta az *1Péter 2,24*-et. Amikor befejezte azzal, hogy: „...*Akinek sebeivel gyógyultatok meg*”, megkérdeztem tőle: „A *gyógyultatok meg* múlt, jelen, vagy jövő időben van?”

Sosem fogom elfelejteni, milyen hatást váltott ki belőle. „A *gyógyultatok meg*, az múlt idő” — kiáltotta. „Ha pedig mi *meggyógyultunk*, akkor én is *meggyógyultam*!” Egy gyermek lelkesedésével és egyszerűségével fogadta el Isten Igéjét — nekünk is így kell tennünk. Isten pontosan így mondja ezt az Ő Igéjében. Nem ígéri, hogy meg fog gyógyítani minket, mert már gondoskodott a gyógyulásunkról, majdnem kétezer évvel ezelőtt! A gyógyulás olyan valami, ami már megvan nekünk *Krisztusban*. Az asszonynak felragyogott az arca, felemelte a kezét, és azt mondta: „Dicsőség Istennek! Ó, Uram, úgy örülök, hogy *meggyógyultam*! Uram, úgy örülök, hogy újra tudok járni! (Pedig akkor még egy lépést sem tett.) Úgy örülök, hogy el tudom látni magamat...” „Kelj fel és járj!” — mondtam. Ő meg talpra ugrott! Dicsőség az Úrnak!

Megvallás: Az Ő sebeivel mi MEGGYÓGYULTUNK. Ha mi meggyógyultunk, akkor én is meggyógyultam. Én egészséges vagyok. A gyógyulás az enyém. Az enyém, most!

Megváltva az átoktól

...reád jönnek mindez átkok, és megteljesednek rajtad: [...] Hogyha meg nem tartod és nem teljesíted e törvény minden Igéjét, [...] Mindazt a betegséget és mindazt a csapást is, amelyek nincsenek megírva e törvénynek könyvében, reád rakja az Úr... — 5MÓZES 28,15. 58. 61.

Krisztus váltott meg minket a törvény átkától, átokká tétetvén érettünk; mert meg van írva: Átkozott minden, aki fán függ. — GALATA 3,13.

A Biblia azt mondja, hogy minden betegség és testi baj a törvény átka. Az 5Mózes 28-ban a törvény tizenegy betegséget nevez meg a törvény átkaként. Majd a 28,61-ben kijelenti, hogy összességében minden betegség és testi baj a törvény átka.

Krisztus azonban már megváltott minket a törvény átkától! Krisztus nem fog minket megváltani; Ő már megváltott minket. Péter, visszatekintve a golgotai áldozatra azt mondta: „...Akinek sebeivel GYÓGYULTATOK meg.” (1Pét. 2,24) Nem meg fogtok gyógyulni, hanem már meggyógyultatok! Isten emlékszik arra, hogy Ő helyezte Jézusra nemcsak mindnyájunk bűneit és vétkeit, hanem a betegségeinket és testi bajainkat is. (Ésa. 53,4. 5.)

Jézus emlékszik, hogy Ő viselte a mi bűneinket és a mi betegségeinket helyettünk. (Mát. 8,17) Ezért írta Péter a Szent Szellem ihletésére: „...Akinek sebeivel gyógyultatok meg.”

Megvallás: Az 5Mózes 28. szerint minden betegség és testi baj a törvény átka. A Galata 3,13. szerint azonban Krisztus már megváltott engem a törvény átkától. Ezért én meg vagyok váltva a betegségtől és minden testi bajtól!

Megbékéltette

Isten volt az (személyesen volt jelen) a Krisztusban, aki megbékéltette magával és a kegyeltségébe visszahelyezte a világot, nem számolva fel nekik (az embereknek) az ő bűneiket és nem hajtva be rajtuk azokat (hanem eltörölve teljesen), és ránk bízta az Ő megbékélésének (a kegyeltség állapotába való visszafogadásnak) az üzenetét.

— 2KORINTHUS 5,19. (*Amplified*)

— Hagin testvér — kérdezte egy asszony —, én miért nem gyógyulok meg? Tudom, hogy Isten megígérte, hogy meggyógyít engem. — Megértettem a problémáját, és megpróbáltam segíteni neki: — Nem, drága testvérnő. Isten nem ígérte azt, hogy meggyógyít téged, mint ahogy azt sem ígérte, hogy üdvözíteni fogja az elveszetteket.

Isten Igéje sehol sem mondja, miszerint Isten ígérete az, hogy üdvözít téged. Nem, Isten Igéje kijelenti, hogy Isten már tett valamit az üdvösségeddel kapcsolatban. Isten ráhelyezte a bűneidet és vétkeidet Jézusra.

Isten *már megbékéltetett* minket Önmagával a Krisztus által. És nekünk adta a békéltetés szolgálatát. Nekünk kell elmondanunk az embereknek, hogy Isten nem tulajdonít (nem számítja be) bűnt nekik, illetve többé nem szembesíti őket vétkeikkel. — Tehát — mondta erre valaki — akkor mindnyájan üdvözülni fogunk, igaz? — Nem. Az embereknek el kell *fogadniuk* azt a megbékéltetést, amit Isten felkínál. Mi, természetünk szerint, az ördög gyermekei vagyunk, ezért újjá kell születnünk!

Megvallás: *Isten megbékélt velem a Krisztus által. Isten visszaállított engem kegyelmébe, és Isten nekem adta a békéltetés szolgálatát.*

Hatalmas fegyver

Mert a mi hadviselésünk fegyverei nem testiek, hanem Isten által hatalmasak erősségek leron-tására. — 2KORINTHUS 10,4.

Bár új teremtéssé lettünk — Isten teremtett minket a Krisztus Jézusban — és bár kikerültünk a sátán hatalma alól, még mindig egy olyan világban élünk, amelyet a sátán irányít.

A Biblia a sátánt „e világ istenének” (2Kor. 4,4) és a „levegőbeli hatalmaság fejedelmének” (Ef. 2,2) nevezi. Krisztus is „e világ fejedelmének” nevezte őt. (Ján. 12,31. 14,30. 16,11.)

Isten Igéje szerint a minket körülvevő légkör tele van olyan ellenséges erőkkal, amelyek megkísérlik tönkretenni közösségünket az Atyával, és meg akarnak fosztani hatékonyságunktól a Mester szolgálatában.

A mi Atyánk azonban hatalmasan gondoskodott rólunk a megváltás tervében, adott nekünk egy olyan fegyvert, amit használhatunk a sátán ellen. Ez a hatalmas fegyver azonban nemcsak a saját hasznunkra adatott, hanem a körülöttünk élő sátán uralta emberek érdekében is. Ez a hatalmas fegyver Jézus neve.

Megvallás: Az én vitézkedésem fegyverei nem testiek, hanem Isten által hatalmasak erősségek leron-tására. Ahol a sátán erői erősségeket építenek fel, én leronthatom azokat Jézus hatalmas nevével. A sátán nem tud ellenállni ennek a névnek. Ez a név pedig hatalmas fegyverként adatott nekem, hogy használjam az ellenség erői ellen.

Minekutána az Isten sok rendben és sokféleképpen szólott hajdan az atyáknak a próféták által, ez utolsó időkben szólott nekünk Fia által, akit tett mindennek örökösévé, aki által a világot is teremtette, aki az Ő dicsőségének visszatükröződése, és az Ő valóságának képmása, aki hatalma szavával tartja fenn a mindenséget, aki minket bűneinktől megtisztítván, leült a Felségnek jobbjára a Magasságban, annyival kiválóbb lévén az angyaloknál, amennyivel különb nevet örökölt azoknál.

— ZSIDÓ 1,1–4.

Fel sem foghatjuk, milyen óriási erő és hatalom van Jézus nevében, ha nem vagyunk tisztában azzal, hogy ezt a nevet Ő örökölte Istentől, a Teremtőtől. Jézus Isten dicsőségének a visszatükröződése. Jézus Isten valóságának a képmása — Istennek, magának az Atyának a kisugárzása. Jézus az örökös mindennek. Jézus a nevét is örökségül kapta. Nevének nagyságát úgy örökölte az Atyától.

Így a nevének ereje csak Isten erejével mérhető. Minden hívő örökölte azt a törvényes jogot, hogy használja Jézus nevét!

Megvallás: *Tudom, hogy Jézus nevében benne van a Teremtő Isten ereje és hatalma! Tudom, hogy a Jézus nevében levő erőt csak Isten erejével lehet mérni. És tudom, hogy nekem törvényes jogom van arra, hogy használjam ezt a nevet.*

JANUÁR 17

Győzelem által

Lefegyverezvén a fejedelemségeket és a hatalmasságokat, azokat nyilvánosan megszégyenítette és mutogatta, győzelmet aratván felettük a keresztfá által. — KOLOSSÉ 2,15.

Krisztusról tárulkozik eléink egy kép, amint megküzd a sötétség seregeivel! A *King James Biblia* széljegyzete szerint: „Lerázta magáról a fejedelemségeket és a hatalmasságokat.” Nyilvánvaló: amikor a démonikus seregek már azt hitték, hogy Jézust hatalmukba kerítették, megkísérelték legyőzni és fogva tartani. Amikor azonban a kiáltás elhagyta Isten trónját, miszerint Jézus eleget tett az igazságosság követelményeinek, a bűn problémája megoldást nyert és az ember megváltása valóságos ténnyé lett, akkor Jézus győzelmet aratott a démonok seregein és magán a sátánon.

Azt hiszem, a *Zsidó 2,14*. Rotherham-féle fordítása még világosabbá teszi ezt: „...*hogy a halál által megsemmisítse azt, akinek hatalma volt a halálon, nevezetesen az ellenséget.*” Jézus megbénította a sátánt! Jézus semmivé tette őt.

Van hatalom Jézus nevében, mert Jézus megszerezte a nevében levő hatalmat a győzelme által!

Megvallás: Jézus megsemmisítő vereséget mért a fejedelemségekre és a hatalmasságokra. Nyilvánosan megszégyenítette őket, diadalt aratott felettük. Jézus megbénította a sátánt és annak teljes seregét. Ezért van a hatalom Jézus nevében. Nekem pedig törvényes jogom van, hogy használjam ezt a diadalmas nevet az ellenség erői ellen.

A feltámadás nagyszerűsége

...annyival kiválóbb lévén az angyaloknál, amennyivel különb nevet örökölt azoknál. Mert kinek mondotta valaha az angyalok közül: **ÉN Fiam vagy Te, én ma szültelek téged?**...— ZSIDÓ 1,4-5.

És mi hirdetjük néktek az atyáknak tett ígéretet, hogy azt az Isten betöltötte nekünk, az **Ő** fiaiknak, feltámasztván Jézust: mint a második Zsoltárban is meg van írva: **ÉN Fiam vagy Te; ma nemzettelek téged.**

— APOSTOLOK CSELEKEDETEI 13,32. 33.

Mikor örökölte Jézus a nevét? Mikor lett neki adományozva? Akkor lett neki adományozva, amikor életre kelt a szellemi halálból, amikor Isten feltámasztotta a halálból.

Jézus feltámadásakor mondta azt Isten: „...*ÉN Fiam vagy Te, én ma szültelek téged.*” A feltámadása után pedig Jézus kinyilatkoztatta, hogy minden hatalom a mennyben és a földön neki adatott. Minden kijelentés, ami szerint Jézus úgy örökölte a nevét, illetve úgy adományoztatott neki, azt mutatja: Jézus azután kapta meg nevének nagyságát, teljességét, *miután* feltámadt a halálból.

Megvallás: Jézus az Úr. Feltámadt a halálból, és Ő az Úr. A feltámadáskor bemutatott erő és hatalom a nevében van, és Ő nekem adta ezt a nevet.

Annakokáért az Isten is felmagasztalá Őt, és ajándékoza néki oly nevet, amely minden név fölött való; hogy a Jézus nevére minden térd meghajoljon, mennyieké, földieké és föld alatt valóké. És minden nyelv vallja, hogy Jézus Krisztus Úr az Atya Isten dicsőségére.

— FILIPPI 2,9–11.

Ez akkor történt meg, amikor Krisztus felment a magasságba, és Isten leültette Őt saját jobbára, messze magasan minden fejedelemség, erő, uraság és hatalmasság felett. *A Filippi 2,10.* egy másik fordítása szerint: „*Hogy a Jézus nevére minden térd meghajoljon, mennyei lényeké, földi lényeké és föld alatt való lényeké*” (az angyalokra, az emberekre és a démonokra utal).

Miért lett ez a név Jézus adománya? Miért lett ez a név felruházva ilyen hatalommal és tekintéllyel? Jézus érdekében? Ez alatt a kétezer év alatt, amióta Jézus feltámadt, felment a mennybe és leült az Atya jobbára, maga Jézus még egyszer sem használta ezt a nevet.

Sőt, az Igék még csak nem is sejtetik, hogy Jézus valaha is használta volna ezt a nevet. Nincs szüksége erre, Ő a szava által irányítja a teremtet világot.

De azt valóban felfedik az Igék, hogy Jézus neve ajándékként a Gyülekezetnek, a Krisztus Teste javára adatott.

Megvallás: Krisztus Testének tagjaként, hívóként, jogom van arra, hogy használjam Jézus nevét. Azt a nevet, amely minden név felett való.

Az Ő Teste, az Egyház

És mi az Ő hatalmának felséges nagysága irántunk, akik hiszünk, az Ő hatalma erejének ama munkája szerint, amelyet megmutatott a Krisztusban, mikor feltámasztotta Őt a halálból, és ültette Őt a maga jobbára a mennyekben. Magasan minden fejedelemség és hatalmasság és erő és uraság és minden név fölé, mely neveztetik nemcsak e világon, hanem a következendőben is: És mindeneket vetett az Ő lábai alá, és Őt tette mindeneknek fölötte a Gyülekezetnek fejévé, mely az Ő Teste, teljessége Őnéki, aki mindeneket betölt mindenekkel. — EFÉZUS 1,19–23.

Mindenütt, ahol a Biblia említi Jézus nevét, az Ő Testére is utal egyben, a Gyülekezetre, mert a név azért adott Jézusnak, hogy a Gyülekezet használja. Azoknak kell használni az Ő nevét, akik örökostársai lettek Jézus Krisztusnak, és akik képesek elérni azokat, akiknek meg kell szabadulniuk a sátán hatalmából.

Mindaz, ami Jézusé az örökség által, benne van ebben a névben! Mindaz, amit tett a győzelme által, benne van ebben a névben! Ez a név pedig a Krisztus Testét illeti meg. Te rendelkezél vele és én!

Isten befektetése ez a Gyülekezet számára. A Gyülekezetnek joga van kivenni ebből a betétből minden szükségének betöltésére. Ez a név magában foglalja az Istenség egész teljességét.

Megvallás: Nekem jogom van használni Jézus nevét az ellenség ellen. Jogom van használni ezt a nevet imáimban. Jogom van használni ezt a nevet dicséretben és imádatban.

...Ugyanis minden a tiétek [...] Ti pedig a Krisztusé, Krisztus pedig Istené.

— 1KORINTHUS 3,21. 23.

Az ember nem gondolná, hogy a korinthusiak bármit is kaphattak volna Istentől; olyan testiek voltak. Pál azzal kezdte ezt a fejezetet, hogy közölte velük, mennyire testiek, mégis hozzátette: „...*minden a tiétek.*”

Amikor beleszülettél Isten családjába, tiéd lett a jog és a kiváltság: használhatod Jézus nevét. Mindaz, amit Jézus megvásárolt és mindaz, aminek kifizette az árát, természet-szerűen a tiéd lett. De rajtad múlik, hogy használd, ami a tiéd. Gondoljunk csak a tékozló fiú történetére. Ha a tékozló fiú a bűnöst vagy a visszaesőt jelképezi, az apa pedig Istent, akkor az idősebb testvér olyan keresztyént, aki nem tévelyedett el. Amikor a nagyobbik fiú hazajött a mezőről, zene és tánc kiszűrődő hangjait hallotta. Az egyik szolga adta tudtára: „A te öcséd jött meg; és atyád levágatá a hízott tulkot.” Az idősebb testvér erre nagyon megharagudott, és nem volt hajlandó bemenni együtt ünnepelni velük. Így atyja ment ki hozzá és kérlelte. „Nem, nem megyek be — mondta az idősebb testvér. — Ennyi esztendőtlől fogva szolgállok néked. Én sohasem hagytalak el. Nem költöttem el a pénzedet. És te sohasem rendeztél ilyen lakomát nekem.” „*Fiam ...*— mondta az atya — *mindenem a tiéd!*” (Luk. 15,31) Istennél megvan az, amire szükséged van. Ha megvan, akkor az a tiéd. De neked kell birtokba vened.

Megvallás: Minden az enyém. Én a Krisztusé vagyok, Krisztus pedig Istené. Jézus neve az enyém, használhatom ezt a nevet, és fogom is használni. Minden, ami az Atyáé, az enyém is.

És azon a napon nem kérdeztek majd engem semmiről. Bizony, bizony mondom néktek, hogy amit csak kérni fogtok az Atyától az én nevemben, megadja néktek. Mostanáig semmit sem kértetek az Atyától az én nevemben: kérjetek és megkapjátok, hogy a ti örömetek teljes legyen.

— JÁNOS 16,23–24.

Ez a törvényszintre emelt imaígéret a legdöbbenetesebb kijelentés, ami valaha is elhagyta a Galileai ajkát. Hogy érti Jézus, hogy: *azon a napon*? Előre tekintve a jövőbe, valójában azt mondta itt: „Én most elmegyek, a Golgotára megyek, és meg fogok halni. De fel fogok támadni a halálból, és fel fogok menni a Magasságba. És le fogok ülni az Atya jobbára. És ezzel egy új nap jön el. Egy új szövetség, vagy más szóval egy új testamentum (új végrendelet) lép életbe! És azon a napon nem kérdeztek majd engem semmiről.”

Ez a nap — amelyben élünk — az új nap!

„Mostanáig semmit sem kértetek... az én nevemben...”

A tanítványok nem imádkoztak Jézus nevében, míg Jézus a földön volt. Ennek semmi értelme nem lett volna. Nem is volt rá szükségük, mert amíg Jézus velük volt, minden szükségletükről gondoskodott. Eljött azonban az idő, és Jézusnak el kellett hagynia őket. Amikor ez bekövetkezett, akkor lett szükségük az Ő nevére. *Jézus neve átveszi Jézus helyét, és az Ő személyét képviselve csodákat tesz, megszabadít a sátán hatalmából, és teret ad Isten munkálkodásának!*

Megvallás: Én egy újszövetségi keresztény vagyok. Jézus nevében imádkozom az én Atyámhoz. Jézus nevében kérek, és megkapom, amit kértem, és teljes lesz az én örömöm.

Igényelni

Bizony, bizony mondom néktek: Aki hisz énbenem, az is cselekszi majd azokat a cselekedeteket, amelyeket én cselekszem; és nagyobbakat is cselekszik azoknál; mert én az én Atyámhoz megyek. És akármit kértek majd az én nevemben, megcselekszem azt, hogy dicsőíttessék az Atya a Fiúban. Ha valamit kértek az én nevemben, én megcselekszem azt. — JÁNOS 14,12-14.

A mai szövegünk verseinek semmi közük az imához. A tegnapi részben láttuk: Jézus azt mondta, hogy használjuk az Ő nevét, amikor az Atyához imádkozunk. Itt azonban Jézus nevének egy másféle használatát láthatjuk. Az itt 'kérni'-nek fordított görög szó azt jelenti, hogy 'igényelni' illetve 'megkövetelni'. A név ilyen használatára jó példa az, ami az Ékes-kapunál történt. Péter azt mondta a kapuban ülő sánta embernek: *„Ezüstöm és aranyam nincs nékem; hanem amim van, azt adom néked: a názáreti Jézus Krisztus nevében, kelj fel és járj!”* (Csel. 3,6)

Jézus mondja: *„És akármit kértek majd az én nevemben, megcselekszem azt.”* Engedjük, hogy ez most teljesen belénk ivódjon. Amikor használjuk Jézus nevét, az olyan mintha maga Jézus lenne jelen. Mindaz az erő és hatalom, ami Jézusban van, benne van a nevében!

Te nem követelsz semmit az Atyától. (Végtére is nem Isten kötözte meg betegséggel azt a sánta embert: az ördög volt az, aki megkötözte.) Nem. Te azt követeled, hogy az ördög hódoljon be Jézus nevének!

Megvallás: Jézus neve megillet engem. Akármit követelek Jézus nevében Isten Igéje szerint, Ő megcselekszi azt!

És monda nékik: Elmenvén e széles világra, hirdessétek az Evangéliumot minden teremtésnek. [...] Azokat pedig, akik hisznek, ilyen jelek követik: az én nevemben ördögöket űznek; új nyelveken szólnak. Kígyókat vesznek föl; és ha valami halálost isznak, meg nem árt nékik: betegekre vetik kezeiket, és azok meggyógyulnak.

— MÁRK 16,15. 17–18.

Jézus átruházta a nevében lévő erőt és hatalmat azokra, „*akik hisznek*”. Akadnak, akik ezt a szellemi hatalmat prédikátorokra korlátozzák, akiket hatalmasan használ Isten. Ez az ígerés azonban nemcsak az evangélistákról, a pásztorokról vagy más szolgálókról beszél — Krisztus egész Testéről beszél: a hívőkről.

A hatalom Jézus nevébe van befektetve. Ezzel a hatalommal pedig az Úr Jézus Krisztus földi Gyülekezete van felruházva. Páran már mertük használni ezt a hatalmat néha-néha, de tartósan még egyikünk sem maradt meg ebben úgy, ahogy azt Isten szeretné.

Én teljesen bizonyos vagyok benne, hogy ezekben az utolsó napokban, mielőtt Jézus visszajön, hívők hatalmas tömegei tanulják meg, hogyan éljenek mindazzal, ami már az övék Jézus nevében — abban a névben, amely minden név felett való!

Megvallás: *Én hívő vagyok. Ezért engem a Márk 16,17. és 18-ban leírt jelek követnek. Megtanulok élni azzal a névvel, ami megillet engem — azzal a névvel, amely minden név felett való.*

Fiam! Ha beveszed az én beszédemet, és az én parancsolataimat elrejtéd magadnál, [...] akkor megérted az Úrnak félelmét, és az Istennek ismeretére jutsz. Mert az Úr ád bölcsességet, az Ő szájából tudás és megértés származik.

— PÉLDABESZÉDEK 2,1. 5–6.

A valóságos hit Isten Igéjének ismeretéből származik. Az emberi akarat, illetve értelem semmilyen erőfeszítésére nincs szükségünk ahhoz, hogy hitet kapjunk. A tudás hittel jár. Mihelyt megvan a tudás világossága, a hit is megvan. Ahogy a zsoltóros mondta: „*A Te Igéd megnyilatkozása világosságot ad...*” (Zsolt. 119,130)

Az emberek gyakran imádkoznak hitért. Pedig tulajdonképpen Isten Igéjének ismeretére lenne szükségük! Ahol megvan Isten Igéjének ismerete, természetesen a hit is megvan. Örökké imádkozhatsz hitért, ha nem szerzel ismeretet Isten Igéjéből, sohasem jutsz hithez.

Táplálkozz Isten Igéjével. Elmélkedj Isten Igéjén, és ne feledd: „*...a hit hallásból van, a hallás pedig Isten Igéje (Rhema) által.*” (Róm. 10,17)

Megvallás: Én befogadom Isten Igéjét. Elrejttem a bensőmben. Az Úr ismeretére jutok, mert az Úr szájából tudás és megértés származik. Befogadom Isten Igéjének ismeretét, ebből pedig hit származik. A hit hallásból van, a hallás pedig Isten Igéje által.

A hit: cselekedet Isten Igéje alapján

Az Igének pedig megtartói legyetek és ne csak hallgatói... — JAKAB 1,22.

Sokan nagy küzdelmet folytatnak. Azt mondják: *próbálnak hitre jutni*, illetve *megpróbálnak hinni*. Pedig nincs másra szükség, mint egyszerűen annak alapján cselekedni, amit Isten mond. Én ezt a kifejezést használom: ‘cselekvés Isten Igéje alapján’, nem pedig azt, hogy ‘hitre jutni’ vagy ‘hinni’, ugyanis a ‘hit’ pontosan ezt jelenti!

Egyszer valaki megkérdezte a gyógyító szolgálatban Isten által hatalmasan használt Raymond T. Richey-től: „Micsoda dolog ez a ‘hit’?” Richey azt válaszolta: „*A hit nem más, mint cselekvés Isten Igéje alapján.*”

Smith Wigglesworth mindig azt mondta: „*A hit az egy cselekedet.*” *A hit valóban az — cselekedet Isten Igéje alapján.*

Megvallás: *Én az Ige cselekvője vagyok. Ismeretet szerzek Isten Igéjéből, hallok az Ő Igéjét, és a szerint cselekszem. Én Isten Igéje alapján cselekszem!*

A Te Igédnek summája igazság...

— ZSOLTÁROK 119,160.

Az emberek gyakran helyettesítik a hitet valami más-sal, például az *értelmük helyeslésével* illetve *intellektuális egyetértéssel*. A fejükben egyetértenek azzal, hogy Isten Igéje igaz, és ezt hitnek hívják. Az Igével való egyetértés azonban még nem hit. Elméletben egyetérthetsz azzal, hogy a Biblia igaz, de addig nem lesz valóságos a számodra, amíg nem cselekszel annak alapján, amit mond. *Amikor cselekszel is Isten Igéje alapján, akkor válik valósággá.*

Hihetsz például a feltámadás igazságában mint egy nagy tantételben (bizonyos körökben nem is jelent mást, mint tantételt, azaz dogmát) de ez az égvilágon semmit nem segít rajtad, amíg nem tudod azt mondani:

„Jézus *értem* halt meg. Jézus feltámadt, diadalmaskodott a halál, a pokol, és a sír fölött. Érttem tette. Jézus feltámadt, diadalmaskodott a sátán fölött. Helyettem győzte le a sátánt. Ezért a sátánnak nincs hatalma felettem! Szabad vagyok!”

A feltámadás semmit nem jelent az életedben addig, amíg ki nem tudod mondani ezeket a szavakat. Ezután a feltámadás igazsága az Igében több lesz számodra, mint pusztá tantétel, dogma, teória vagy ‘hiszekegy’. Valósággá válik!

Megvallás: *Én az Igének cselekvője vagyok. Megcselekszem azt, amiről az Ige azt mondja, hogy engem illet. Az Ige igaz. Tudom, hogy ez az igazság, így az igazság alapján cselekszem, és az Ige valósággá válik az életemben.*

Cselekedni az igazság alapján

Szenteld meg őket a Te igazságoddal: A Te Igéd igazság. — JÁNOS 17,17.

Az élet viharai mindannyiunkat elérnek. Ha nem tudod, hogyan kell cselekedned az Ige alapján, az élet válságos helyzeteiben bajba kerülhetsz.

Nem számít, hogy milyen nehézséggel nézel szembe, Isten Igéjében megvan a segítség számodra. Isten Igéjében van a válasz a problémára. Tudakold meg, mit mond az Ige a te helyzeteddel kapcsolatban, azután cselekedj a megismert igazság alapján!

Akkor, ha valaki megkérdezi tőled: „Tehetünk bármit is ebben a helyzetben?” Te nyugodtan mosolyogva azt mondod: „A Biblia megismert igazsága alapján fogunk cselekedni.” Sok ember ért egyet elvben azzal, hogy a Biblia igaz, de ez nem elég. Cselekednünk kell a Biblia igazsága alapján! Ha tudod, hogy Isten Igéje igaz, és aszerint cselekszel is, akkor valósággá válik az életedben. *Kiváltja Isten beavatkozását az életedben.*

Megvallás: Isten Igéje az igazság, én Isten Igéjének az igazsága alapján cselekszem. Az 1János 4,4. • a Máté 6,25–34. • a Zsidó 13,5–6. • a Filippi 4,19. • a Máté 8,17. és az 1Péter 2,24. igazságának alapján cselekszem. Az összes „Óbenne”-Igéknek az igazsága alapján cselekszem. Ezen igazságok alapján cselekszem, ezért valósággá válnak az életemben.

...mert az Úré a had...

— 1SÁMUEL 17,47.

— Aztán nehogy bajba kerülj — szolt utánam anyám, amikor épp indultam elrendezni egy családi viszályt —, ez az ember majdnem nekiment Dub bátyádnak!

— Semmi baj nem lesz — feleltem —, én nem szoktam bajba kerülni, majd munkára fogom az Urat.

Ahogy aztán közeledtem a kocsifelhajtóhoz, szembe-találtam magam annak az illetőnek a feleségével, aki olyan sok bajt okozott. Elkezdett szitkozódni, meg tősgyökeres texasi módra káromkodni. Én meg arra gondoltam: *Drága Uram, itt van ez a szegény lélek, tele gyűlölettel és önzéssel, és még csak nem is tehet arról, hogy ilyen. Nem tehet róla, hogy az ördög természete van benne, hiszen az ördög gyermeke.*

Egy szót sem szoltam, a szívemben azonban azt mondtam az Úrnak: „*Hála Istennek, a nagyobb énbennem van.*” (1Ján. 4,4) És azon az alapon *cselekedtem*, hogy a nagyobb énbennem van. És Ő a nagyobb.

Bizonyára megérezte, hogy megesett rajta a szívem, mert hirtelen felnézett rám és elakadt a szava. Majd megfogta a kezemet és térdre esve, síró hangon azt mondta:

— Istenem, tedd a kezedet a fejemre, és imádkozz értem. Az én szegény öreg lelkemnek is kell valami. Ó Istenem, imádkozz értem.

Ezt mondta, pedig én egy szót sem szoltam hozzá. Mindössze annyit tettem, hogy a Biblia igazsága alapján *cselekedtem*.

Megvallás: *A nagyobb énbennem van. És én ennek alapján fogok cselekedni.*

Ne féljeteK, és ne rettegjeteK ...mert nem ti harcoltok velük, hanem az Isten. — 2KRÓNKA 20,15.

Én hiszem, hogy a nagyobb bennünk él, ha már újjászülettünk. (1Ján. 4,4) Hiszem, hogy Jézus nagyobb, mint az ördög. Tudom, hogy Isten Igéje ezt mondja. Ezért ennek az igazságnak az alapján kell cselekednem. Így válik ez valósággá, akkor kezd a nagyobb munkálkodni az érdekemben.

Addig, amíg minden erőmmel én próbálom megvívni a harcot, a nagyobb nem tud harcolni értem. Ily módon nincs hasznomra sem az, hogy a nagyobb bennem van, sem az, amit Ő már megtett értem. Ezért ne próbáld logikailag kikövetkeztetni a helyzet megoldásait. Te csak nyugodtan fekjüdj le aludni, bármilyen helyzetben is lennél.

Pásztorkodásom éveiben, majdnem minden gyülekezet, ahova elküldött az Úr, teli volt problémával. Különösen az egyik; azt senki sem akarta pásztornálni. Mielőtt megkerestek volna, Isten már foglalkozott velem ezzel kapcsolatban, így elvállaltam a pásztornálást.

Nekem semmi gondom nem volt ezzel a gyülekezettel. A gyülekezetet és a problémáit átadtam a Nagyobbnak. Azt mondtam: „Én egyáltalán nem aggódom miattuk.” Komolyan gondoltam, hogy akkor sem fogok aggódni, ha a diakónusok ököllel verik egymást a gyülekezeti ház udvarán. Nyugodtan végignézem, ahogy ütlegelik egymást, aztán együtt imádkozunk, és majd rendezik soraikat, hogy tovább tudjunk járni Istennel.

Megvallás: *Én nem vagyok hajlandó harcolni. A harc nem az enyém, hanem Istené. Ő a Nagyobb, én pedig munkára fogtam Őt saját érdekemben, azzal, hogy ismerem az Igéjét és azzal, hogy ennek igazsága alapján cselekszem.*

Mert mi hívők, bemegyünk a nyugodalomba...

— ZSIDÓ 4,3.

Az évek hosszú során át mindig azzal értem el sikereket, hogy engedtem az Urat munkálkodni a saját érdekemben. Egyszerűen csak megengedtem, hogy Ő végezze el a munkát. Amióta megtanultam a hit lényegét és azt, amit a Biblia mond: „...*mi hívők, bemegyünk a nyugodalomba*”, állandóan nyugodt vagyok.

Ragadd meg ennek az Igének az értelmét. Nem azt mondja, hogy bementünk a félelem, a nyugtalanság, a zúgolódás, az aggodalom, és a küszködés állapotába. Nem! Azt mondja, hogy bementünk a nyugodalomba.

Én egyetlen csatát sem láttam az elmúlt több mint hatvan év alatt. Ha valaki megkérdi tőlem: „hogyan megy a harc?”, én mindig azt felelem: „a győzelem csodálatos!” Nincs itt semmiféle csata. Én győzelemben járok. *A hit mindig jó hírrel van!*

Megvallás: Én hiszek. Én hívő vagyok. Ezért bementem a nyugodalomba, állandóan nyugodt vagyok. Úgy cselekszem, mint akinek állandó a nyugodalma. Nem félek, és nem reszketek, nem aggódom. Nem panaszkodom, nem harcolok, az Úr a harc. A győzelem az enyém. Én győzelemben élek.

FEBRUÁR 1

Krisztus benned

...a Krisztus tibennetek van, a dicsőségnek ama reménysége. — KOLOSSÉ 1,27.

A Szent Szellem ereje által a Krisztus tebenned lakik. Kisebb ma valamivel is Krisztus benned, mint amikor a földön járt?

Nem! Ő ugyanaz a Krisztus. Még mindig megvan a teljes ereje! Még mindig megvan minden képessége! Még mindig megvan a csodatévő ereje! Még mindig mindenre képessé tud tenni téged!

És a Krisztus benned van! Neked csak azt kell megtanulnod, hogyan engedd át neki a terepet.

Valaki mondta egyszer Smith Wigglesworth-nek:

— Ön nem akárki, Önnek bizonyára valami nagy embernek kell lennie!

— Nem — felelte ő —, csupán nem felejttem el, amit az Ige mond: „Nagyobb Ő, Aki bennem van, mint az, aki a világban van.” Egyszerűen tudom, hogy a nagyobb végzi el a munkát.

Hogyan tudod Krisztus erejét felszabadítani magadban? Hogyan tudod munkára fogni a nagyobbat? Hit által teheted meg.

Megvallás: *Krisztus bennem a dicsőség reménysége. Krisztus énbennem lakik — minden képességével és minden dicsőségével. Krisztus már legyőzte az ellenség minden erejét, és bennem él. Én felszabadítom Őt, és aszerint cselekszem, hogy Ő bennem van. Megengedem, hogy Ő munkálkodjon az én hitem alapján.*

FEBRUÁR 2

Döntés

Minden gondotokat Őreá vessétek, mert néki gondja van reátok. — 1PÉTER 5,7.

Gondjaitok egészét (minden nyomasztó gondotokat, minden aggodalmatokat, minden problémákat, egyszer és mindenkorra) Őrá vessétek, mert Ő gondoskodik rólatok, szeretetteljes gyengédséggel és nagy figyelemmel viseli gondotokat. — 1PÉTER 5,7. (*Amplified*)

Sokakat — úgy tűnik —, megvigasztal az a gondolat, hogy *Isten tud róluk, és átlátja helyzetüket*, de továbbra is ragaszkodnak a gondjaikhoz. Így sohasem szabadulnak meg gondjaiktól.

Nem elég tudni, hogy Isten megért minket és törődik velünk. Ha meg akarsz szabadulni a gondjaidtól, tedd azt, amit Isten mondott: Vesd minden gondodat, minden aggasztó problémádat, minden terhedet egészen az Úrra, mert Ő gondoskodik rólad.

Ez nem olyan, amit minden nap meg kell tenned. Ha megteszed, az egyszer és mindenkorra szól, és megszabadít a gondjaidtól — mert átadod gondjaidat az Úr kezébe.

Én már megtettem. Az én gondjaim Istennél vannak. Ő találja meg a megoldást minden problémámra, és Ő munkálja ki a megoldást is. Én meg csak dicsérem Őt, mialatt Ő munkálkodik! Isten végzi a munkát, én pedig dicsérem Őt.

Megvallás: Én a gondjaimat — minden nyomasztó terhemet, minden aggodalmamat, minden problémámat, egyszer és mindenkorra Istenre vetettem.

FEBRUÁR 3

Rábízni

**Hagyd az Úrra a te útjaidat, és bízál benne, majd
Ő teljesíti.** — ZSOLTÁR 37,5.

A *King James Biblia* széljegyzete szerint: „*Bízd a te utadat az Úrra.*” Vesd, hagyd, bízd rá. Egyszerűen vesd a gondjaidat, terheidet, problémáidat, aggodalmaidat Istenre. Ugye, az Ige azt mondja, hogy ezt nekünk kell megtennünk?

Isten nem fog téged megszabadítani a gondjaidtól. Van, aki mindig azt kéri tőlem: „Kérlek, imádkozz, hogy az Úr megkönnyítse a terhemet.” Isten nem ezt teszi, Ő megmondta, mit tégy a terheiddel. Ha *te* nem teszed meg, semmi sem történik velük.

A mai szöveg egyértelmű alanya *Te* vagy. *Te* hagyd az Úrra az utadat. *Te* vesd minden gondodat az Úrra. Sokan azért nem kapnak választ, mert nem Isten Igéjével összhangban imádkoznak. Nem azt teszik a gondjaikkal, nehézségeikkel, aggodalmaikkal, és más egyebekkel, amit Isten mondott. Nincs értelme imádkozni a gondjaid felől, ha nem teszed meg, amit Isten mond.

Képes vagy megtenni azt, amit Isten mondott, hogy tedd meg.

Megvallás: *Én az Úrra hagyom az én útjaimat. Őbenne bízom. Ő pedig beteljesíti.*

FEBRUÁR 4

Aggodalmaskodás

...Ne aggodalmaskodjatok a ti életetek felől...

— MÁTÉ 6,25.

Röviddel azután, hogy újjászülettem, megígértem Istennek: „Semmiben sem fogok kételkedni, amit olvasok a Te Igédben, és alkalmazni fogom az Igét a gyakorlatban.”

Minden világosság és áldás volt az Igében addig, amíg el nem jutottam a *Máté 6,25*-höz. Megtudtam egy széljegyzetből, hogy a görög szöveg így szól itt: „Ne nyugtalanodjatok a holnap felől.” Az utalások szerint Isten azt mondja: „Ne aggódjatok.” Én azonban tele voltam aggodalommal! Nem elég, hogy félhalott voltam a szívbetegségem miatt, számíthattam rá, hogy az aggodalmaskodás előbbutóbb a sírba visz! „Uram — mondtam —, ha nekem aggodalmaskodás nélkül kell élnem, akkor belőlem nem lehet keresztény!” Hirtelen minden sötétnek, homályosnak tűnt, nem tudtam világosságot venni az Igéből. Gyötört a lelkiismeretem, mert a gyakorlatban nem alkalmaztam az Igét.

Végül 1933. július 4-én este 6 órakor minden gondomat átadtam az Úrnak. Azt mondtam: „Uram, bocsásd meg, hogy aggodalmaskodtam, hogy tele voltam nyugtalansággal, hogy félelmeim voltak, hogy sajnáltam magamat. Ettől a naptól fogva, mivel most megbocsátottad ezt nekem, megígérem Neked, hogy ameddig csak élek, nem aggodalmaskodom.”

Megvallás: *Nem aggódom a holnap felől. Nincsenek aggodalmaim, nincsenek gondjaim, azokat átadtam Istennek, ezért soha nincsenek rossz hangulataim. Sohasem csüggedek el!*

FEBRUÁR 5

Képes vagyok

Mindenre van erőm a Krisztusban, aki engem megerősít. — FILIPPI 4,13.

Sok év eltelt azóta, hogy a gondjaimat az Úrra vetettem, és — megvallom — bár alaposan meg lettem kísértve olykor, mégsem aggodalmaskodtam. Azóta nem reszkettem a félelemtől, azóta nem voltak rossz hangulataim. Bármilyen történt, sohasem csüggedtem el. (Sokan mondták már, hogy azért nem aggodalmaskodom, mert nincs elég józan eszem. Hála Istennek, van annyi megértésem a Bibliából, hogy ne aggodalmaskodjam!)

Az aggodalmaskodás volt az a bűn, amit a legnehezebben tudtam feladni. Az aggodalmaskodás a legnagyobb kísértés, amivel valaha szembe kerülsz. De ellenállhatsz neki, és okvetlenül meg is kell tenned.

A hústest a legveszélyesebb ellenséged. A hústest és a természetes emberi okoskodás arra akar rávenni és egyben korlátozni, hogy a saját képességeidben bízz. A körülményekre tekintesz, a hatásokra, a problémákra, a bajokra, a próbatételekre, a viharokra és a szelekre, és mindezek hatására azt mondod: „Én erre képtelen vagyok.”

A hit azt mondja: „*Mindenre van erőm a Krisztusban, aki engem megerősít.*”

Megvallás: *Én mindenre képes vagyok. Mindenre van erőm a Krisztusban, aki engem megerősít.*

FEBRUÁR 6

Megerősítve

...Az Úr az én életemnek erőssége: Kitől remegjek?
— ZSOLTÁROK 27,1.

...aki hisz Őbenne, meg nem szégyenül.
— RÓMA 9,33.

A hit szava azt mondja: „Mindenre van erőm a Krisztusban.” Az Úr megerősít engem. Nem lehet legyőzni, nem szenvedhetek vereséget. Ha természetes erő jön ellenem, nem tud legyőzni, mert a világ minden természetes ereje sem elég, hogy legyőzze a Krisztust, aki bennem lakik.

Nagyobb Ő, aki bennem van, mint az, aki a világban van. Hatalmasan meg vagyok erősítve belülről. Megtanultam, hogyan fogjam munkára a Krisztust bennem, hogy értem munkálkodjék.

Bennem lakik Isten Szelleme, Istené, aki feltámasztotta Jézust a halálból! Isten bölcsessége, ereje és képessége van bennem. Megtanulom megengedni e bölcsességnek, hogy irányítsa az értelmemet. Megengedem Istennek, hogy Ő beszéljen az én ajkaimon keresztül. Én merem Isten gondolatait gondolni úgy, ahogy Ő élém tárja.

Ő az én életemnek erőssége, kitől féljek. Ő nagyobb tett engem az ellenségnél. Isten képessé tett engem arra, hogy lábamat a gyengeség, a félelem és a tehetetlenség nyakára tegyem. Megállok és kijelentem: aki Őbenne hisz meg nem szégyenül. Ezért nem szégyenülhetek meg.

Megvallás: Készítsd el saját megvallásodat a mai Igéből és hitgondolatokból.

FEBRUÁR 7

Ráhagyatkozva

**Végezetre, atyámfiain, legyetek erősek az Úrban,
és az Ő hatalmának erejében. — EFÉZUS 6,10.**

1932-ben történt San-Diegóban, hogy az USS Akron nevű óriási léghajót egy acél-árbochoz próbálták rögzíteni, miközben a rögzítő köteleket kétszáz tengerész tartotta.

Egyszer csak, egy váratlan fordulattal, a léghajó felzökkent a levegőbe. Néhányan nem engedték el a kötelet, így a léghajó magával röpítette őket, és pillanatok múlva lezuhantak a földre. Miután többen leestek, egyetlen ember fenn maradt, a kötélbe kapaszkodva.

Lehetett látni, amint a léghajó felszáll vele a magasba. Az emberek sikoltoztak, és ájultoztak. Tudták, hogy nem képes sokáig kapaszkodni, akármelyik pillanatban leeshet, és akkor a vége biztos halál.

Egy és háromnegyed óra elteltével azonban, amikor vissza tudták húzni a léghajót a kikötő árbocához, a tengerész még mindig ugyanúgy függött a léghajón. Mentőautó várta, hogy kórházba vigye, de azt mondta, semmi baja sincs. Megkérdezték tőle, hogyan volt képes ilyen sokáig kitartani. Elmondta: mivel felfedezte, hogy a kötele mintegy százhusz centis, így, mialatt egyik kezével kapaszkodott, a másik kezével körbekötötte a derekát, és így a kötél megtartotta. Egyszerűen csak lebegett egész idő alatt.

Sok keresztény próbál megkapaszkodni, és kitartani, de nem sikerül, elfogy az erejük. Néhányan el is buknak. Pedig, csak arra lenne szükségük, hogy beburkolják magukat Isten ígéreteibe, és ráhagyatkozzanak az Úrra, szabadon, mint ez a tengerész, élvezve közben a tájat.

Megvallás: Erős vagyok az Úrban és az Ő hatalmának erejében. Ráhagyatkozom az Ő erejére és hatalmára!

...Az igaz ember pedig hitből él. — RÓMA 1,17.

A hitélet a legcsodálatosabb élet a világon! Isten azt akarja, hogy így éljünk, és hogy így járjunk. (2Kor. 5,7)

Legyen összhang a szavaid és a cselekedeteid között. Ha hitet beszélsz, akkor hitben is kell járnod, a hited alapján kell cselekedned. Ha hívő vagy, a szavaidnak egyezniük kell a cselekedeteiddel. Semmi haszna, ha hitet beszélsz, de nem cselekszel a hited alapján.

Annak sem lenne — ha egyáltalán lehetséges volna —, hogy hittel cselekedjél anélkül, hogy hitet beszélnél, mert a szavaidnak és a cselekedeteidnek egyezniük kell. Sokan egyik pillanatban bejelentik:

— Én bízom Istenben, hogy Ő betölti minden szükségemet.

Majd a következő pillanatban azt mondják:

— Valószínűleg le kell mondanom az autómról, mert nem tudom fizetni a részleteket.

Egyik pillanatban mintha hittel beszélnének, a következő pillanatban azután a cselekedeteikkel megcáfolják azt. Néhányan még idézik is Isten Igéjét, azt mondván:

— Tudom, hogy az Úr azt mondja a *Filippi 4,19*-ben: „Az én Istenem pedig be fogja tölteni minden szükségéteket az Ő gazdagsága szerint dicsőségesen a Krisztus Jézusban.”

— És én bízom abban, hogy Ő betölti a szükségleteinket, de sajnos valószínűleg kikapcsolják a telefonunkat, mert nem tudjuk kifizetni a számlát.

Kezdj el cselekedni Isten Igéjének igazsága alapján.

Megvallás: *Én hitből élek. Hitem van az élő Isten Igéjében. Az Ő Igéjének igazsága alapján cselekszem.*

FEBRUÁR 9

Megtartja a szavát

...gondom van az én Igémre, hogy beteljesítsem azt.
— JEREMIÁS 1,12.

Biztos lehetsz benne: ha elfogadod Isten Igéjét, és arra alapozva cselekszel, Ő gondoskodik róla, hogy beteljesítse Igéjét a te életedben. Neked csak cselekedned kell az Ige alapján. Nagyon fontos, hogy megtanuld ezt az egyszerű leckét.

Az Ige alapján cselekedni nem görcsös erőlködést jelent, sem nem sírás-rívást jelent. Egyszerűen csak azt teszed, amit Isten mondott, és ez meghozza a kívánt eredményeket.

Néhány évvel ezelőtt, miután hosszú órákat erőlködtem anyagi dolgokért és a családom egészségéért imádkozva, kimerülten lefeküdtem a gyülekezeti oltár elé. Végre aztán lecsendesedtem, és az Úr szólni tudott hozzám.

— Mit csinálsz most? — kérdezte.

— Én azért jöttem ide, hogy imában áttörést érjek el — mondtam.

— Mit értesz azon, hogy „áttörést elérni az imában”?

— Azt gondoltam, addig imádkozom, amíg kapok valamiféle érzést, vagy bizonyosságot arról, hogy a szükségeim be lesznek töltve. 365 mérföldnyire vagyok az otthonomtól. Úgy gondoltam, bizonyosságot szerzek afelől, hogy a gyermekeim egészségesek, és az anyagiak rendben vannak.

— Az én Igém nem elég neked? Úgy teszel, mintha az Ige nem lenne igaz. Úgy tűnik, abban bízol, ha elég hosszan és elég hangosan imádkozol, végül meggyőzől engem arról, hogy nem vagyok hazug, és megtartom a szavamat.

Megvallás: *Én hiszek Istennek, és a hitem szerint is cselekszem.*

FEBRUÁR 10

Szeretettől születve

...Isten szeretet.

— 1JÁNOS 4,8.

**...az Istennek szerelme kitöltetett a mi szívünkbe
a Szent Szellem által...**

— RÓMA 5,5.

Amikor újjászületté, Isten lett az Atyád. Isten a szeretet Istene. Te Istentől születtél, Isten pedig a szeretet; így a szeretettől születtél. Isten természete benned van, Isten természete pedig maga a szeretet.

Semmiképpen nem mondhatod azt, hogy nincs isteni szeretet benned, mert Isten családjában mindenkinek van, ugyanis e nélkül nem tartozhatnál a családhoz. Lehet, hogy az emberek nem gyakorolják ezt a szeretetet. Ez esetben olyanok, mint az az ember, aki egyetlen táalentumát elásta a földbe. (Mát. 25,25)

A Biblia azonban azt mondja, hogy Isten szeretete kitöltetett a szívünkbe a Szent Szellem által. Ez azt jelenti, hogy az isteni fajta szeretet a szívünkbe, a szellemünkbe, a belső emberünkbe lett kitöltve.

A Róma 5,5. nem a Szent Szellem keresztségről beszél. Az újjászületésről beszél, mert amikor megszületsz Isten Szellemétől, beléd kerül Isten szeretete. Amikor megszülettél szellemileg, részesültél Isten életéből és természetéből.

Megvallás: Isten szeretet. Én Istentől születtem, így a szeretettől születtem. Én a szeretet Istenének szeretetgyermekke vagyok. Isten szeretete kitöltetett a szívembe a Szent Szellem által. Az én természetem a szeretet. Nekem az a természetes, hogy szeretetben járok.

De a Szellem gyümölcse: szeretet...

— GALATA 5,22.

Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők: Aki énbennem marad, én pedig őbenne, az terem sok gyümölcsöt...

— JÁNOS 15,5.

A szeretet az újjáteremtett emberi szellem gyümölcse, amelyet a Krisztus bennünk lévő élete terem. Képzeljünk csak magunk elé egy gyümölcsfát. Hol nő a gyümölcs? Az ágakon. Jézus a fát adta példaként. Kik az ágak? Mi vagyunk az ágak.

Hogyan növekszik a gyümölcs az ágon? Tápanyagot kap a fa törzséből, a szőlővesszőből. A törzsben lévő élet kiárad az ágakba. Ugyanez történik a szellemvilágban is. Isten az élet. Isten a szeretet. Az Ő szeretete kiárad a hívőkbe, az ágakba. A gyümölcs nem éretten jelenik meg az ágon, úgy nő ott. Az Ige azt mondja: „*Aki pedig megtartja az Ő beszédét, abban valósággal teljessé lett az Isten szeretete.*” (1Ján. 2,5)

Az, hogy teljessé lett, azt jelenti, hogy éretté lett. János a szeretet gyümölcsének beéréséről beszél. (Szerintem egyikünk sem lett még teljesen érett, de sokan fejlődünk ezen a téren.)

Megvallás: *A Szellem gyümölcse a szeretet. Krisztus a szőlőtő. Én vagyok a szőlővessző. Én Krisztusban maradok, Krisztus pedig énbennem marad. Ezért én gyümölcsöt termek. Mivel megtartom Isten Igéjét, éretté válok a szeretet gyümölcsében, és folytonosan fejlődök ezen a téren.*

FEBRUÁR 12

A szeretet törvénye

Új parancsolatot adok néktek, hogy egymást szeressétek; amint én szerettelek titeket, úgy szeressétek ti is egymást. — JÁNOS 13,34.

Isten családja szeretetcsalád. Isten családjának szeretet-törvénye pedig ez: „...*hogy egymást szeressétek; amint én szerettelek titeket...*” Hogyan szeretett minket Isten? Azért szeretett minket, mert megérdemeltük? Nem. Ő már akkor szeretett minket, amikor még nem voltunk szeretetre méltóak.

Isten akkor szeretett minket, amikor még bűnösök voltunk. Gondolkozz el ezen. Ha Isten már akkor ilyen nagy szeretettel szeretett minket, amikor még bűnösök voltunk — még ellenségei voltunk —, gondold, hogy kevésbé szeret minket most, hogy az Ő *gyermek*ei lettünk? Nem! Ezerszer is nem!

A szeretet az egyedüli törvénye a szeretet családjának. Ha szereted a másikat, nem fogod őt meglopni. Ha szeretsz valakit, nem fogod megölni. Nem kívánod meg a házát. Nem mondasz hazugságot róla. Ezért, az isteni szeretet a törvény betöltése. Isten családjának a szeretet a törvénye, és ha kilépsz a szeretetből, azzal belépsz a bűnbe. Ha ezt tetted, térj meg, térj vissza a szeretetben járáshoz. Ha közösségben akarsz lenni a te Atyáddal, ha Istennel akarsz járni, ha Isten világosságában akarsz járni, akkor szeretetben kell járnod, mert Isten *a* szeretet.

Megvallás: *Én úgy szeretek másokat, ahogy Krisztus szeretett engem. Én a szeretet törvénye alatt vagyok, szeretetben járok, ezért közösségben vagyok az én Atyámmal, aki maga a szeretet.*

A szeretetünkről ismernek meg

Erről ismeri meg mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, ha egymást szeretni fogjátok.

— JÁNOS 13,35.

Miről fog megismerni minket a világ? A szeretetünkről. Erről az isteni szeretetről. Erről az isteni fajta szeretetről. Erről az önzetlen szeretetről.

Isten úgy szeretett, hogy adott.

Tudnunk kell: az Ő szeretete nem természetes emberi szeretet. A természetes emberi szeretet önző. Még az anyai szeretet is emberi, önző szeretet, amely a sajátját követelve ezt mondja: „az én gyermekem”!

Ha megtanulnánk átengedni az uralmat a szívünkbe kitöltött Istentől való isteni szeretetnek, az egész életünk valószínűleg megváltozna. Orvosolná minden családi problémánkat. A természetes emberi szeretet átszaphat gyűlöletbe, amikor nem tudja érvényesíteni az akarátát. Ellenkezes lesz, kötekedő, viszálykodó, káromló és aljas.

Az isteni szeretet a szitkozódásra nem válaszol szitokkal. Az isteni fajta szeretetet nem az érdekli, hogy mit kaphat, hanem, hogy mit adhat. Ugye látod már, hogy ez az, ami megoldaná minden családi problémádat?

Isten gyermekeként Isten természete van bennünk, Isten természete pedig a szeretet. Természetes tehát, hogy szeretet van a szellemünkben, a szívünkben. De ha megengedjük, hogy a külső emberünk és az elménk uralkodjon felettünk, úgy a szívünkben lévő szeretet természetet bebörtönözzük. Szabadítsuk fel Isten szeretetét, amely bennünk van!

Megvallás: *A világ meg fog ismerni engem az én szeretetemről. Felszabadítom a bennem lévő szeretet természetét!*

Szeretteim, szeressük egymást: mert a szeretet az Istentől van; és mindaz, aki szeret, az Istentől született, és ismeri az Istent. Aki nem szeret, nem ismerte meg az Istent; mert az Isten szeretet. [...] Ha szeretjük egymást, az Isten bennünk marad, és az Ő szeretete teljessé lett bennünk.— 1JÁNOS 4,7–8. 12.

A házastársaknak engedniük kell, hogy Isten szeretete uralkodjék felettük — ne csupán a természetes, emberi szeretet — mert a természetes emberi szeretet olyan sekélyes. A keresztények előnye mindenki mással szemben, hogy házastársaikat nem csak természetes vonzalommal szeretetik, hanem hozzátehetik ehhez azt az isteni szeretetet, amely sohasem a saját hasznát, hanem mindig a másik javát keresi. Házasságunk egész ideje alatt, mindig szeretetben jártunk a feleségemmel. Sohasem gondoltam önmagamra vagy arra, hogy én mit akarok; mindig arra gondoltam, Oretha mit akar. Sohasem törekedtem arra, hogy a saját érdekeimet keressem, mindig a feleségem érdekeit tettem az első helyre, és ő viszonzta ezt. Mindig megpróbáltunk egymáson túltenni a szeretetben. Ez pedig olyan hatalmas áldással jár! Dicsőség Istennek! A mi otthonunk olyan, mint a földre szállt mennyország. Egyszer ellátogatott hozzánk egy igen zaklatott ember, és azt mondta: „Olyan itt nálatok, mintha a mennyben lennék. Attól a pillanattól fogva, hogy beléptem hozzátok, ezt érzem.” Magunk teremtyük meg az otthonunk légkörét.

Megvallás: Isteni szeretetben fogok járni azokkal, akiket szeretek. Megengedem, hogy Isten önzetlen szeretete rajtam keresztül rájuk áradjon, megteremttem a szeretet légkörét!

Atyánkfiai

Mi tudjuk, hogy általmentünk a halálból az életbe, mert szeretjük a mi atyánkfiait. Aki nem szereti az ő atyjafiát, a halálban marad. Aki gyűlöli az ő atyjafiát, mind embergyilkos az; és tudjátok, hogy egy embergyilkosnak sincs örök élete, ami megmaradhatna őbenne. — 1JÁNOS 3,14–15.

Nagyon feldúlt volt az a szolgáló-feleség, aki ezt mondta, amikor felkeresett engem:

— Hagin testvér, én nem juthatok a mennyországba. Én utálom az anyósomat!

Miután hagytam kicsit lecsillapodni, tudtam neki segíteni. Megkértem, hogy nézzen a szemembe és mondja azt:

— Én utálom az anyósomat.

Arra is megkértem, hogy ellenőrizze belül a szellemét, amint ezt kimondja. Azt mondta:

— Utálom az anyósomat. — Majd felkiáltott: — Nahát, mintha valami tiltakozna a bensőmben!

— Igen — mondtam —, ez az Isten szeretete az újjászületett emberi szellemedben, amely mindenkit szeret. A te valós éned nem utálja az anyósodat. Csak megengeded, hogy a külső ember irányítson ebben a helyzetben.

— Igazad van — mondta —, én igazában nem utálom az anyósomat.

Ezt követően megtette a szellemi helyreigazítást, megengedte a belső emberének, ahol a szeretet él, hogy az irányítsa a külső embert.

Megvallás: Én tudom, hogy átmentem a halálból az életbe, mert szeretem az én atyámfiait. Megengedem, hogy a szeretet uralkodjon az egész lényem felett, szeretetben járok mindenkivel!

FEBRUÁR 16

A szeretet jellemzése

A szeretet hosszan tűr, türelmes és kedves; a szeretet sohasem irigy, nem forr a féltékenységtől... — 1KORINTHUS 13,4. (*Amplified*)

Milyen az isteni fajta szeretet? Mik a jellemzői?

Erről a szeretetről olvashatunk az *1Korinthus 13*-ban. Sajnos, a *King James Version* fordítói az isteni szeretetre használt ‘agapé’ görög szót ‘charity’-nek (jóságnak) fordították. Az én kedvenc fordításom a szeretet meghatározására az *Amplified Bibliában* (Bővített Biblia fordítás) található. Azt hiszem, minden keresztyének nagyon gyakran, vagy akár naponta el kellene olvasnia az *1Korinthus 13*-at az *Amplified* fordításban — és azután a gyakorlatban is alkalmaznia kellene!

Vizsgáljuk meg ezt a szeretetet, a negyedik verstől kezdve: „A szeretet hosszan tűr, türelmes és kedves...” Sokan, jóllehet hosszan tűrnek, nem nagyon kedvesek eközben! Csupán azért tűrnek el bizonyos embereket és dolgokat, mert rákényszerülnek. A feleség miközben elviseli a férjét, nem sok kedvességet mutat iránta (és ez visszafelé is igaz lehet).

„...A szeretet sohasem irigy, nem gerjed féltékenységre...” A természetes emberi szeretetet féltékenység fűti, az isteni fajta szeretetet nem.

Megvallás: Én egy szeretetember vagyok, hosszan tűrök, türelmes és kedves vagyok. Sohasem vagyok irigy, és nem gerjedek féltékenységre.

FEBRUÁR 17

A szeretet erőt vesz

A szeretet...nem dicsekvő vagy öntelt, nem mutogatja önmagát gőgösen. Nem beképzelt (arrogáns) és a büszkeségtől nem fuvalkodik fel; nem durva (modortalan) és nem cselekszik illetlenül... — 1KORINTHUS 13,4. 5. (*Amplified*)

Mindig a hústest a dicsekvő, öntelt, gőgös, beképzelt, arrogáns, felfuvalkodott, durva és modortalan.

Te azonban szabad akaratodból eldöntheted, hogy áthatod-e magadat ezeknek a testi kísértéseknek. Eldöntheted, hogy inkább szeretetben — vagyis szellemben jársz-e. A harc a saját szellemed és a hústested között folyik. A Biblia azonban azt mondja: „...szellem szerint járjatok (szellemben járjatok), és a testnek kívánságát véghez ne vigyétek.” (*Gal. 5,16*)

Határozd el, hogy átengeded a szellemednek az uralkodást, és amikor jön a kísértés, őrizd meg a nyugalmat, és kezd el szólni Isten Igéjét. Kezdd mondani: „Én szeretetből születtem, hagyom, hogy Isten bennem lévő szeretete uralja ezt a helyzetet.” És Isten szeretete hatalmasan felkel, és erőt vesz benned.

Megvallás: *Én egy szeretetember vagyok, ezért nem vagyok dicsekvő, sem öntelt. Nem mutogatom magamat gőgösen. Nem vagyok beképzelt — arrogáns, és nem fuvalkodom fel a büszkeségtől. Nem vagyok durva, modortalan, nem cselekszem illetlenül. Szeretetben cselekszem.*

FEBRUÁR 18

A legjobb út

... A szeretet (Isten szeretete bennünk) nem ragaszkodik saját jogaihoz vagy útjaihoz, mert nem keresi önmaga hasznát...

— 1KORINTHUS 13,5. (*Amplified*)

Hagyj időt, hogy a mai szöveg leülepedjen a szívedben.

Nagyon sokan jelentik ki: „Nos, én tudom mi az enyém. Ebbe nekem is van beleszólásom. Élni fogok a jogaimmal.” Ragaszkodnak saját útjaikhoz, nem törődnek azzal, hogy a cselekedeteik esetleg fájdalmat okoznak másoknak.

Húsz éves voltam még csak és nőtlen, amikor a második gyülekezetemet pásztoroltam, és a gyülekezet egyik családjánál béreltem szobát. A ház ura ismerte a Bibliát és volt egy csodálatos megtapasztalása is Istennel.

De az a fajta volt, aki nem enged a magáéból: „Ebbe nekem is van beleszólásom, és meg is fogom mondani a magamét. Éppen annyira tagja vagyok a gyülekezetnek, mint bárki más.” Valóban volt is beleszólása és másoknak is volt, egészen addig, amíg tönkre nem tették a gyülekezetet. Ez az ígerész azt mondja, hogy a szeretet nem ragaszkodik saját jogaihoz. Kezdj el hinni Istenben, és hinni a szeretetben. Ez a legjobb út — és ez a te utad!

Megvallás: Én hiszek Istenben. Én hiszek a szeretetben. Én egy szeretetember vagyok. Nem ragaszkodom a saját jogaimhoz. Nem ragaszkodom a saját útjaimhoz. Nem a magam hasznát keresem. Én egy szeretetember vagyok.

FEBRUÁR 19

A szeretet mércéje

...A szeretet...nem sértődékeny, nem ingerlékeny, nem neheztel, nem rója fel a vele szemben elkövetett gonoszságot (nem veszi figyelembe, ha igazságtalanságot kell elszenvednie).

— 1KORINTHUS 13,5. (*Amplified*)

Itt van a szeretet hőmérője — a szeretet mércéje. Nagyon könnyű rájönni, szeretetben jársz-e. Amikor például sorra veszed a veled szemben elkövetett gonoszságokat, akkor nem jársz szeretetben. Amíg Istenben jársz, és teljes maradsz a Szent Szellemmel, nem fogod felróni a veled szemben elkövetett gonoszságokat.

Évek során, amikor igazságtalanságok történtek velem, sokszor mondták nekem: „Én ezt nem hagynám, ezt már aztán nem tűrném el a helyedben — én nem!”

Én meg egyszerűen csak becsuktam a számat, soha nem szoltam egy szót se, mosolyogtam, és boldog maradtam. Még akkor sem tiltakoztam volna, ha a nagymamám megölésével vádolnak! Továbbra is dicsértem Istent: „Hallelúja! Hála Istennek! Dicsőség Istennek!”

Azt javaslom neked is: járj szeretetben azokkal, akik gonoszul bánnak veled. Ha az elszenvedett gonoszságtól függetlenül szeretetben jársz, végül feljutsz a csúcsra!

Sokan gyengeségnek fogják tartani a viselkedésedet. Még szolgálók is mondták nekem: „Lehet valami gyengeség a jellemedben; te sohasem állsz ki a magad védelmében.” Ez azonban nem gyengeség, hanem erő! *A szeretet sohasem vall kudarcot.*

Én egyszerűen megtagadom, hogy bárki irányában neheztelést tápláljak a szívemben, akár a legkisebb mértékben is.

Megvallás: Én egy szeretetember vagyok, ezért nem vagyok sértődékeny, ingerlékeny, sem haragtartó. A szívemben senki irányában nem táplálok neheztelést.

Még egy pillantás a szeretetre

...a szeretet...nem sértődékeny, nem ingerlékeny, nem neheztel, nem rója fel a vele szemben elkövetett gonoszságot (nem veszi figyelembe, ha igazságtalanságot kell elszenvednie).

— 1KORINTHUS 13,5. (*Amplified*)

Az isteni fajta szeretetben-járás témája annyira fontos — a keresztények meg annyira nem figyelnek rá — hogy tovább fogunk időzni a vizsgálatával.

„...A szeretet...nem rója fel a vele szemben elkövetett gonoszságot...” Ez bizonyára az isteni fajta szeretet, mert mi ellenségei voltunk Istennek, és Isten mégsem róta fel a vele szemben elkövetett gonoszságainkat. Ő elküldte Jézust, hogy megváltson minket. Ő már akkor szeretett minket, amikor még bűnösök voltunk.

„...A szeretet...nem veszi figyelembe, ha igazságtalanságot kell elszenvednie...” Legjobb, ha beismerjük — nem sok ember jár Isten szeretetében, bár ez a szeretet bennük van! Nem, a természetes emberi szeretetben járnak, és nagyon is figyelembe veszik, ami megtörténik velük. Férj és feleség, bár mindketten keresztények, megharagszanak egymásra és akár egy hétig sem beszélnek egymással, mert valami igazságtalanságot kellett elszenvedniük egymástól. Ugye könnyen belátható ezek után, hogy minden probléma megoldódna a családkban, az egyházban és az országunkban, ha az emberek Isten gyermekeivé válnának, befogadnák Isten szeretetét, és Isten gyermekeihez méltóan élnének Isten családjában?

Megvallás: *Én egy szeretetember vagyok. Nem vagyok sértődékeny. Én nem neheztelek, nem rovom fel a velem szemben elkövetett gonoszságot. Nem veszem figyelembe, ha igazságtalanságot kell elszenvednem.*

A szeretet sajátságai

[A szeretet] **nem örül a jogtalanságnak és az igazságtalanságnak, de örül, amikor a jog és az igazság uralkodik. Bármilyen történjék is, a szeretet minden körülmények közt kitart, mindig kész mindenkiről a legjobbat feltételezni...**

— 1KORINTHUS 13,6. 7. (*Amplified*)

„Bármilyen történjék is, a szeretet minden körülmények közt kitart...” Ha benned van az isteni fajta szeretet, és ha az isteni fajta szeretetben jársz, mindig sikeres leszel!

„...A szeretet...mindig kész mindenkiről a legjobbat feltételezni...” A természetes emberi szeretet kész mindenkiről mindig a legrosszabbat feltételezni!

Sokéves szolgálatom során bejártam ezt az országot, és mondhatom döbbenetes, hogy mi mindent lehet hallani erről és arról a prédikátorról, erről és arról az emberről, erről és arról az énekesről. Én a legkevesebb figyelmet sem fordítom az ilyen történetekre, egy szót sem hiszek el belőlük. Én mindenkiről a legjobbat hiszem.

A gyerekeknek joguk kellene, hogy legyen ennek a szeretetnek a légköréhez az otthonukban, és ebben nevelődniük fel. Akkor az élet harcaiból győztesen kerülnének ki. De ha mindig a legrosszabbat látod meg a gyerekedben, és folyton azt mondd neki: „Te sose viszed semmire”, annak megfelelően alakul az életük, amit mondasz. De ha a legjobbat látod meg bennük és szereted őket, az a legjobbat hozza ki belőlük. Úgy fognak felnőni, hogy viszik is majd valamire.

Megvallás: Én egy szeretetember vagyok. Én nem örülök a jogtalanságnak és az igazságtalanságnak, akkor örülök, amikor a jog és az igazság uralkodik. Bármilyen történjék is, minden körülmények között kitartok. Mindig kész vagyok mindenkiről a legjobbat feltételezni.

A legyőzhetetlen szeretet

[A szeretet] **reményei semmilyen körülmények közt sem halványulnak el, a szeretet mindent kibír (elgyengülés nélkül). A szeretet sosem vall kudarcot (sohasem halványul el, nem veszíti el az idő-szerűségét és soha véget nem ér).**

— **1KORINTHUS 13,7. 8.** (*Amplified*)

Ha szeretetben jársz, nem fogsz kudarcot vallani — mert a szeretet sohasem vall kudarcot!

Minket érdekelnek a szellemi ajándékok (*1Kor. 12,1*) és kell is, hogy érdekeljenek bennünket. A Biblia azt mondja: a jövőmondások eltöröltetnek, a nyelvek megszűnnek, az ismeret eltöröltetik, de hála Istennek, a szeretet sosem múlik el. Igen, én hiszek a próféciaokban és a prófétálásban. Hiszek a nyelveken szólásban. Hála legyen Istennek ezekért az ajándékokért. Ha azonban szeretet nélkül használjuk ezeket az ajándékokat, olyanok leszünk, mint a zengő érc vagy a pengő cimbalom. Legyenek prófécia, legyenek nyelvek, legyen meg a hit ajándéka. Legyen meg a tudás szavának ajándéka, de legyen meg mindezekhez, a szeretet.

Tegyük a szeretetet az első helyre, mert mi a szeretet családja vagyunk, és megismertük mennyei Atyánkat, aki maga a szeretet. Akarnunk kellene megtanulni a szeretetben való felnövekedést, amíg tökéletessé nem válunk benne.

Én még nem váltam tökéletessé a szeretetben. Te igen? Én továbbra is azon munkálkodom, hogy egyre közelebb és közelebb kerüljek e célhoz.

Megvallás: *Én egy szeretetember vagyok. Az én reményeim semmilyen körülmények közt sem halványulnak el. Én mindent kibírok anélkül, hogy meggyengülnék. Sohasem vallok kudarcot.*

Ne félj!

De Jézus azonnal szóla hozzájuk, mondván: Bízhatok; én vagyok, ne féljetek! — MÁTÉ 14,27.

Isten sohasem közelít a félelem üzenetével. Elkezdheted az Ószövetségnél, és végigmehetsz az Újszövetségen, azt fogod látni, valahányszor Isten kinyilvánította magát az embereknek, ha angyalokat küldött, vagy ha Jézust magát, mindig azzal az üzenettel jöttek: „Ne félj”, „ne rettegj”. A félelem nem Istentől van. A félelem az ördögtől van. A keresztényeknek pedig, beleértve a prédikátorokat és a tanítókat is, nem lenne szabad félelmet táplálniuk az emberekbe. Olyan sok félelmet hallunk prédikálni; a betegségtől és erőtlenségtől való félelmet, a világban történetektől és az ördögtől való félelmet.

Sokan úgy prédikálnak a démonokról, hogy félelmet keltenek az emberekben. Én nem úgy prédikálok az ördögről és a démonokról, hogy az az emberekben félelmet keltsen. Prédikálok róluk is, de azt prédikálok, hogy hatalmunk van felettük, hogy mindig emlékeznünk kell arra, valahányszor csak szembesülünk az ördöggel: az ördög egy legyőzött ellenség.

A félelem nem a Gyülekezet üzenete. A hit a Gyülekezet üzenete. A bátorság a Gyülekezet üzenete. A Gyülekezet üzenete az, hogy: „Ne féljetek!”

Megvallás: Én bátor vagyok, nem félek, nem rettegek. Ez az Isten, az Atya üzenete az én szívemnek. Ez az üzenete mások számára is. Ezért, ez az én üzenetem is mások számára: Higgyetek, és bátrak legyetek! Ne féljetek! Ne rettegjetek!

FEBRUÁR 24

Állj ellen a félelemnek!

Mert nem a félelem szellemét adta nekünk az Isten, hanem erőnek és szeretetnek és józanságnak szellemét. — 2TIMÓTHEUS 1,7.

A mai szöveg a félelmet szellemnek hívja, és határozottan kijelenti, hogy a félelem szelleme nem Istentől van. A mai hitgondolatunk egy olyan megvallás, amit te is alkalmazhatsz, hogy sikeresen ellenállhass a félelemnek, ha megpróbál hatalmat venni rajtad.

Megvallás: Félelem, én ellenálok neked, az Úr Jézus Krisztus nevében. Az Ő hatalmas nevében állok ellen neked. Visszautasítom a félelmet, visszautasítom, hogy féljek. Meg van írva Isten szent Igéjében, hogy Ő nem a félelem szellemét adta nekem, hanem az erő szellemét, a szeretet szellemét és a józanság szellemét. Nem a félelem szelleme az én jogrészem, hanem a szeretet szelleme, az erő szelleme és a józanság szelleme.

Ne szóld a félelem szavát!

Szádnak beszédei által estél törbe, megfogattattál a te szádnak beszédeivel. — PÉLDABESZÉDEK 6,2.

A száddal vagy Istennek, vagy a sátánnak adsz hatalmat magad felett. Amikor újjászülettél, megvallottad Jézus Krisztust Uradnak. (Róm. 10,9–10.) Megvallottad, hogy Jézus az Urad. Jézus elkezdett uralkodni feletted, és elkezdte irányítani az életedet. De amikor arról teszel megvallást, hogy a sátán képes arra, hogy akadályozzon téged, visszatartson a sikertől, félelemben tartson; akkor, noha keresztény vagy, mégis a sátánnak adsz hatalmat magad felett. Az pedig természetes, hogy amikor a sátán uralkodik feletted, megtelsz gyengeséggel és félelemmel.

Sohase valld meg a félelmeidet.

Most azt kérdezheted: „De mi van, ha félek?” Valójában nem félsz. A Biblia azt mondja, hogy Isten neked — a valóságos énednek — nem a félelem szellemét adta, hanem az erő, a szeretet és a józanság szellemét.

A félelem nem belőled jön, amikor megpróbál hatalmába keríteni. A félelem az ellenségtől jön. Benned az erő szelleme van, mondd ki, hogy ez van benned!

A szeretet szelleme a tiéd; mondd ki, hogy ez a tiéd. A józanész szelleme a tiéd; mondd ki, hogy ez a tiéd. Amikor ezt vallod meg, akkor ez fog uralkodni feletted.

Megvallás: *Én sohasem félek, nem ismerem a félelmet. Az erő szelleme van bennem. A szeretet szelleme van bennem. A józanság szelleme van bennem.*

FEBRUÁR 26

Az istenfélelem hasznos

Mert a test gyakorlásának kevés haszna van; de az istenfélelem mindenre hasznos, mert megvan benne a jelenvaló és a jövőendő élet ígérete.

— 1TIMÓTHEUS 4,8.

Van, aki szeretné elhíttetni velünk, hogy az istenfélelemnek — az Istenért való életnek, az újjászületésnek, az Úrral való közösségnek — nincs haszna ebben az életben. Hogy nem tehetünk mást, mint egyszerűen elviseljük az életet viszontagságaival, küzdelmeivel és megpróbáltatásaival együtt, szüntelen arra gondolva, hogy ez az élet hamarosan véget ér.

Örülök, hogy Pál kiegyensúlyozottan láttatja ezt velünk, amikor azt mondja: az istenfélelem nemcsak „odaát” a jövő életben lesz hasznos, hanem „a jelenvaló életnek” az ígérete is megvan benne. Bűnösként, a teljes csődben voltunk, Isten azonban könyörült rajtunk, és elküldte Jézust, hogy megváltson minket. Jézus nem csak azért jött, hogy megszabadítson minket a bűneinktől, hanem azért is, hogy bennünk éljen. (Kol. 1,27) Azt akarja, hogy minél több dicsőséget hozzunk az Ő nevének, és hogy minél több hasznunk legyen abból, hogy Neki szolgálunk ebben az életben. Ahelyett, hogy azt mondta volna, az istenfélelem akadályozza a sikert, Pál apostol éppen az ellenkezőjét állította ebben az Igében.

Istent szolgálni nem haszontalan — hanem hasznos!

Megvallás: Én Istennek tetsző életet élek. Újjá vagyok születve. Istennek élek, és közösségben vagyok az Úrral. Ez hasznos nekem — itt a földön a jelen életben, és az eljövendő életben is!

Látható-e a gyarapodásod?

Ezekre legyen gondod, ezeknek szenteld magad, hogy előhaladásod nyilvánvaló legyen mindenki előtt. — 1TIMÓTHEUS 4,15.

Ha előrehaladásodnak nyilvánvalónak kell lennie, akkor annak látszania is kell! Miért hasznos az istenfélelem? Miért hasznos Istennek élni, Isten gyermekének lenni, Istennel közösségben járni, megtartani Isten parancsolatait?

Azért, mert Isten bizonyos ígéreteket tett az Ő hűséges gyermekei számára. Figyeljük meg az *ígéret* szót a tegnapi szövegünkben: „...*megvan benne a jelenvaló... élet ígérete.*” (1Tim. 4,8) Isten ígéreteket tett nekünk erre az életre vonatkozóan. Előrehaladásunk ezeken az ígéreteken áll. Amikor pedig előrehaladásunk (ami Isten ígéreteinek köszönhető) mindenki előtt nyilvánvaló lesz, meg tudjuk mutatni a világnak, hogy van Istene a Gyülekezetnek — éppúgy, mint Izrael, amikor Istennel járt, és meg tudta mutatni a világnak: „van Istene Izraelnek.” (1Sám. 17,46)

Megvallás: *Én gondolkodni fogok Isten ígéreteiről, és teljesen átadom magamat ezeknek, hogy az én gyarapodásom látható legyen mindenki számára.*

Figyelmesen olvasd el a **Zsoltárok 91-et**.

Pál azt mondta a Gyülekezetnek: „...*Isten szántóföldje (kertje, birtoka) Isten épülete vagytok.*” (1Kor. 3,9)

Ez azt jelenti, hogy mi Istenéi vagyunk. Ha birtokodban van egy épület — mindegy, milyen értékű — ha az a saját otthonod, mindent el fogsz követni, hogy megvédd. Isten is — az Ő szent Igéjében — védelmet ígért nekünk.

Azt hiszem, hogy a leghatalmasabb ilyen ígélet a *Zsoltárok 91*-ben van. Sok évvel ezelőtt elolvastam ezt a zsoltárt svéd fordításban is. Azt találtam, hogy a 10-es vers, amelyet a *King James Version* így ad vissza: „*Nem illet téged a veszedelem...*”, a svéd változatban így szól: „*semmilyen baleset nem érhet téged...*”

Kutattam, és valóban megtalálható ez a jelentés az eredeti szövegben. Ezek után igényt tartottam erre a védelemre. Néhány évvel később egyszer utána számoltam és azt találtam, hogy közel kétfélmillió mérföldet vezettem autóval, mialatt prédikáltam az evangéliumot, anélkül, hogy egyetlen baleset ért volna.

Nem a vezetési tudományommal dicsekszem, én az Igével dicsekszem, a *Zsoltárok 91*-el. A 10-es vers így folytatódik: „...és csapás nem közelget a sátorodhoz” (lakhelyedhez). Igényeltem a versnek ezt a részét, és a 11-es verset is: „*Mert az Ő angyalainak parancsolt felőled, hogy őrizzenek téged minden utadon.*”

Isten ígéreteket tett és gondoskodott róluk. Ha a hitünk nem Isten ígéreteiben van, akkor messze a kiváltságaink alatt élünk.

Megvallás: Állítsd össze a személyes megvallásodat a Zsoltárok 91. alapján.

A gyarapodás ígérete

Áldott ember az, aki nem jár gonoszok tanácsán, bűnösök útján meg nem áll, és csúfolódók székébe nem ül; hanem az Úr törvényében van gyönyörűsége, és az Ő törvényéről gondolkodik éjjel és nappal. És olyan lesz, mint a folyóvizek mellé ültetett fa, amely megadja gyümölcsét a maga idejében, és levele nem hervad el; és minden munkájában sikeres lesz.

— ZSOLTÁROK 1,1–3.

Ha Isten Igéjének része van az életedben, és ha az Ige által meghatározott elvek szerint élsz, akkor a Biblia ígéretei megvalósulnak az életedben. Minden munkádban sikeres leszel.

Egy fordítás így adja vissza a *Józsué* 1,8. utolsó sorát: „...Képes leszel arra, hogy bölcsen intézd az élet dolgait.”

A Biblia azt mondja Uzziás királlyal kapcsolatban: „...mindaddig, míg az Urat keresé, jó előmenetelt adott néki Isten.” (2Krón. 26,5)

A Biblia megjegyzi Józsefről: „...valamit cselekszik vala, az Úr áldottá tette azt.” (1Móz. 39,23)

Megvallás: *Én istenfélelemben járok, nem járok a gonoszok tanácsán, bűnösök útján meg nem állok, és csúfolódók székébe nem ülök. Az Úr törvényében van gyönyörűségem, az Ő Igéjéről gondolkodom éjjel és nappal. Ezért olyan vagyok, mint a folyóvizek mellé ültetett fa, gyümölcsöt hozok, levelem nem hervad el. Minden munkámban sikeres vagyok.*

- (1) **Mi a hit?** *What Faith is?* | 4. KIADÁS (2005) | 44 o.
- (2) **A hívők hatalma** *The Believer's Authority* | 2. KIADÁS (2007) | 71 o.
- (3) **Győzedelmes gyülekezet** *The Triumphant Church* | 2. KIADÁS (2005) | 409 o.
- (4) **A nőkérdés** *The Woman Question* | 1. KIADÁS (1998) | 74 o.
- (5) **El Shaddai** *El Shaddai* | 2. KIADÁS (2005) | 54 o.
- (6) **Megértés arról, hogyan harcoljuk meg a hit szép harcát**
Understanding How to Fight the Good Fight of Faith | 2. KIADÁS (2003) | 141 o.
- (7) **Szeretet, az út a győzelemhez** *Love: The Way to Victory* | 1. KIADÁS (1999) | 229 o.
- (8) **Hét dolog, amit tudnod kell a szent gyógyulásról**
7 Things You Should Know About Divine Healing | 2. KIADÁS (2003) | 94 o.
- (9) **Hiszek a látomásokban** *I Believe in Visions* | 1. KIADÁS (2001) | 150 o.
- (10) **Hitünk tápláléka napi adagokban • Tavasz**
Faith Food Devotions for Spring | 2. KIADÁS (2006) | 98 o.
- (11) **Hitünk tápláléka napi adagokban • Nyár**
Faith Food Devotions for Summer | 2. KIADÁS (2007) | 96 o.
- (12) **Hitünk tápláléka napi adagokban • Ősz**
Faith Food Devotions for Autumn | 2. JAVÍTOTT KIADÁS (2008) | 96 o.
- (13) **Hitünk tápláléka napi adagokban • Tél**
Faith Food Devotions for Winter | 2. JAVÍTOTT KIADÁS (2008) | 96 o.
- (14) **Helyes és helytelen gondolkodás** *Right and Wrong Thinking* | 1. KIADÁS (2003) | 38 o.
- (15) **A Szent Szellem ajándékai** *The Gifts of the Holy Spirit* | 1. KIADÁS (2003) | 115 o.
- (16) **Tervek, célok, törekvések** *Plans, Purposes and Pursuits* | 1. KIADÁS (2003) | 164 o.
- (17) **A szellemi felnövekedés** *Growing Up, Spiritually* | 1. KIADÁS (2004) | 140 o.
- (18) **Házasság, válás és újrakházasodás**
Marriage, Divorce & Remarriage | 1. KIADÁS (2004) | 164 o.
- (19) **A gyógyulás a miénk** *Healing Belongs to Us* | 1. KIADÁS (2004) | 38 o.
- (20) **Bibliai kulcsok az anyagi bővülködéshez**
Biblical Keys to Financial Prosperity | 1. KIADÁS (2004) | 155 o.
- (21) **Egyre növekvő hit** *Exceedingly Growing Faith* | 1. KIADÁS (2005) | 112 o.
- (22) **A Szent Szellem keresztség** *Baptism in the Holy Spirit* | 1. KIADÁS (2005) | 99 o.
- (23) **Legyőzöttségéből győzelembe**
What to Do When Faith Seems Weak & Victory Lost? | 1. KIADÁS (2006) | 122 o.
- (24) **Megváltás a szegénységből, a betegségből és a szellemi halálból**
Redeemed from Poverty, Sickness & Spiritual Death | 1. KIADÁS (2006) | 39 o.
- (25) **Hogyan szabadítsd fel a hitedet**
How to turn your faith loose | 1. KIADÁS (2007) | 42 o.
- (26) **A szolgálati ajándékok** *The Ministry Gifts* | 1. KIADÁS (2008) | 146 o.
- (27) **A nyelvel titkai – a felsőházban történtek után**
Tongues – Beyond the Upper Room | 1. KIADÁS (2008) | 298 o.

Kiadja a Krisztus Szeretete Egyház

Minden jog fenntartva.

Információ és könyvrendelés:

(„KÖNYVRENDELÉS” jeligével)

TITKÁRSÁG ☎ +36 (1) 283 5092

POSTACÍM ✉ 1461 Budapest, Postafiók 174.

KÖNYVRENDELÉS 📧 krisztus@krisztusszeretete-egyhaz.hu

SZERKESZTŐSÉG 📧 oromhir@krisztusszeretete-egyhaz.hu

🌐 <http://www.ksze.org>

Felelős kiadó

Sandersné dr. Kovács Erzsébet

Nyomtatta és kötötte

Kaposvári Nyomda Kft.

Felelős nyomdavezető

Pogány Zoltán ügyvezető igazgató